รายงานการวิจัย

เรื่อง

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

The Active Learning Model Affecting the Student Achievement in MKT392 Digital Marketing Advertisement and Media, Sripatum University

ผศ.กิ่งแก้ว พรอภิรักษสกุล

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2564

หัวข้อวิจัย : รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้วิจัย : ผศ.กิ่งแก้ว พรอภิรักษสกุล
หน่วยงาน : สาขาวิชาการตลาดดิจิทัล คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีที่พิมพ์ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม” มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม และ (3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ลงทะเบียนในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล ภาคการศึกษาที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัย ใช้แบบสอบถาม สถิติสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 1. ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) 2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.)3.ใช้สถิติทดสอบ t-test 4.ใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า 1.รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุมอยู่ในระดับมาก 2.ด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active

Learning) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง และ3.รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก , ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

Research Title	:	The Active Learning Model Affecting the Student Achievement in MKT392 Digital Marketing Advertisement and Media, Sripatum University
Name of Researcher	:	Kingkeaw Pornapiraksakul
Name of Institution	:	Marketing Digital Faculty of Business Administration Sripatum University
Year of Publication	:	B. E 2564

ABSTRACT

Research subject “Active learning management model that affects student achievement in MKT392 Advertising management and digital advertising media Sripatum University” Aims to (1) Study the model of active learning management that affects the learning achievement of students in MKT392 Advertising management and digital advertising media Sripatum University. (2) To study the relationship of the model of active learning management that affects the learning achievement of students in MKT392 Advertising management and digital advertising media Sripatum University and (3) To study the influence of an active learning model on the student achievement in MKT392 advertising management and digital advertising media. Sripatum University. The population used in this research study was students of Sripatum University who registered in the course MKT392 Advertising management and digital advertising the second semester of the academic year 2021, 150 students. This research used the questionnaire as the collecting data tool. Statistic to be used in this research were: frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and multiple regression analysis.

The results showed as followed; 1) the model of active learning management in MKT392 Advertising management and digital advertising media Sripatum University was at a high level; 2) the model of active learning management was positive related to learning achievement at moderate level; and 3) the model of active learning

มหาวิทยาลัยศรีปทุม SRIPATUM UNIVERSITY

management affecting the student achievement in MKT392 Advertising management and digital advertising media Sripatum University was at moderate level.

Keywords: Blended learning management model, Satisfaction

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรอุมา เจริญสุข ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์ ตรวจแก้ไขงานวิจัยนี้ และติดตามความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้มอบทุนสนับสนุนงานวิจัยปีงบประมาณ 2564 ผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่ายิ่งของท่าน ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือวิจัยจนได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์และบุคลากร ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อย่างสูงที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนการทำงานอย่างต่อเนื่อง

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ยังไม่ได้เอ่ยนามที่ได้มีส่วนร่วมให้งานวิจัยชิ้นนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ไปด้วยดี คุณความดี หรือประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณบิดา มารดา และบูรพาจารย์ ที่ให้การศึกษาอบรมสั่งสอน ให้สติปัญญาและคุณธรรมอันเป็นเครื่องชี้นำความสำเร็จในชีวิตของผู้วิจัยต่อไป

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ผศ.กิ่งแก้ว พรอภิรักษสกุล
ผู้วิจัย

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	คำถามการวิจัย	3
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
	สมมติฐานการวิจัย	4
	ขอบเขตการวิจัย	4
	นิยามศัพท์	7
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
2	เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	ตอนที่ 1 แนวคิด รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิกรุก	9
	ตอนที่ 2 แนวคิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	14
	ตอนที่ 3 มาตรฐานการศึกษาของประเทศไทย	18
3	วิธีดำเนินการวิจัย	25
	ขั้นตอนการวิจัย	28
	ประชากร	29
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	29
	การตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย	30
	การรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูล	31
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	31
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
	ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	33
	ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)	

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญ

บทที่		หน้า
	และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	37
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	63
	สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์.....	63
	การทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ.....	64
	อภิปรายผลการวิจัย.....	66
	ข้อเสนอแนะ.....	68
	บรรณานุกรม.....	70
	ภาคผนวก.....	74
	ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	75
	ประวัติย่อผู้วิจัย.....	79

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ **หน้า**

1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย..... 6
3.1 ขั้นตอนการวิจัย..... 28

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนรูเชิงรุก (Active Learning) เปนกระบวนการเรียนรูมีปฏิสัมพันธกับการเรียนการสอน การกระตุนใหผูเรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง (Higher-Order Thinking) ดวยการวิเคราะห สังเคราะห และประเมินคา ไมเพียงแตเปนผูฟง ผูเรียนตองอาน เขียน ตั้งคำถาม และถาม อภิปรายรวมกับผูเรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยคำถึงความรูเดิมและความตองการของผูเรียนเปนสำคัญ ทั้งนี้ ผูเรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผูรับความรูไปสูการมีสวนรวมในการสรางความรู (สำนักงานคณะกรรมการขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ, 2561) การเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) นับได้ว่าเปนกระบวนการเรียนการสอนอยางหนึ่ง แปลตามตัวคือ เปนการเรียนรูผานการปฏิบัติ หรือ การลงมือทำซึ่ง “ความรู้” ที่เกิดขึ้นก็เปนความรูที่ไดจากประสบการณ กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรูที่ผูเรียนตองไดมีโอกาส ลงมือกระทำมากกวาการฟงเพียงอยางเดียว ตองจัดกิจกรรมใหผูเรียนไดเรียนรูโดยการอาน, การเขียน, การโตตอบ, และการวิเคราะหปญหา อีกทั้งใหผูเรียนไดใชกระบวนการคิดขั้นสูง ได แก การวิเคราะห, สังเคราะห, และการประเมินคาดังกลาวนั้นเอง หรือพูดใหงายขึ้นมาหนอยก็คือ หากเปรียบความรูเปน “กับขาว” อยางหนึ่งแลว Active Learning ก็คือ “วิธีการปรุง”กับขาวชนิดนั้น ดังนั้นเพื่อใหไดกับขาวดังกลาว เราก็ตองใชวิธีการปรุงอันนี้ แตวารสชาติจะออกมาอยางไรก็ขึ้นกับประสบการณความชำนาญของผูปรุงนั้นเอง (สวนหนึ่งจากผูสอนใหปรุงดวย) นอกจากนี้การเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ยังเปนกระบวนการเรียนรูที่ใหผูเรียนไดเรียนรูอยางมีความหมาย โดยการรวมมือระหวางผูเรียนดวยกัน ในการนี้อาจารย์ตองลดบทบาทในการสอนและการใหความรูแกผูเรียนโดยตรงลดลง แตไปเพิ่มกระบวนการและกิจกรรมที่จะทำใหผูเรียนเกิดความกระตือรือรนในการทำกิจกรรมตาง ๆ มากขึ้นและอยางหลากหลาย ไมวาจะเปนการแลกเปลี่ยนประสบการณโดยการพูด การเขียน การอภิปรายกับเพื่อน ๆ” กระบวนการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ทำใหผูเรียนสามารถรักษาผลการเรียนรูใหอยูคงทนไดมากและนานกวากระบวนการเรียนรู้ แบบ Passive Learning เพราะกระบวนการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) สอดคลองกับการทำงานของสมองที่เกี่ยวของกับความจำ โดยสามารถเก็บและจำสิ่งที่ผูเรียนเรียนรูอยางมีสวนรวมและมีปฏิสัมพันธกับเพื่อน ผูสอน สิ่งแวดลอม การเรียนรูไดผานการปฏิบัติจริง จะสามารถเก็บและจำในระบบความจำระยะยาว (Long Term Memory) ทำใหผลการเรียนรู ยังคงอยูไดในปริมาณที่มากกวา ระยะยาวกวา (จิรายุทธิ์ อ่อนศรี, 2561)

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ทั้งนี้ความท้าทายด้านการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในการเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมกับการมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นเรื่องที่สำคัญของกระแสการปรับเปลี่ยนของสังคมที่ส่งผลต่อวิถีการดำเนินชีวิตของสังคมอย่างทั่วถึง ครู อาจารย์ จึงจำเป็นต้องตื่นตัวและเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีทักษะสำหรับการนำไปดำรงชีวิตในยุคปัจจุบันนี้ คือ ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) ทักษะการคิด (Thinking Skill) ที่ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงของการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสามารถและมีทักษะที่จำเป็นตามที่สังคมต้องการต่อไป แนวคิดและหลักการของการจัดการเรียนการสอนที่ท้าทายการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นั่นคือ การสอนที่มีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติมากกว่าทำหน้าที่ในการสอน (Instructor) ผู้สอนต้องมีลักษณะของผู้ที่มีความสามารถในการชี้แนะการเรียนรู้ (Learning Coaching) ที่สามารถทำหน้าที่นำพาผู้เรียนไปท่องเที่ยวบนโลกแห่งการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนต้องเกิดการเรียนรู้จากการมีส่วนร่วมและเรียนรู้จากการสอนเชิงรุก (Active Learning) (ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2560) เนื่องด้วยการจัดการเรียนการสอนที่มิได้เอื้อให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็นการเรียนการสอนมุ่งเน้นการฟังบรรยายภายในห้องเรียน และการท่องจำมากกว่าการให้ผู้เรียนได้คิด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อมาพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับผู้เรียน ซึ่ งการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้กระทำลงไป และยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ ในการประยุกต์ใช้ทักษะการคิดและทักษะด้านอื่นๆ สามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้นำไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหา หรือประกอบอาชีพในอนาคต ดังนั้นในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ของผู้เรียนจะต้องมีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ การแสดงความคิดเห็น และการแก้ปัญหา อีกทั้งผู้เรียนยังได้ใช้ทักษะการคิดเพื่อวิเคราะห์ปัญหาอีกด้วย ซึ่งการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) จะเน้นวิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่หลากหลายมาใช้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้สอนจะต้องวางแผนการสอนมาเป็นอย่างดี เพื่อให้สอดคล้องกบรายวิชา วัตถุประสงค์การเรียนรู้และลักษณะของผู้เรียน (สุมิตตา พูลสุขเสริม, 2559)

ดังนั้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือในการนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) และการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งผลการวิจัยที่ได้ในครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางในการดูแลรักษานักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการเรียนสอน

เชิงรุก (Active Learning) ได้ ตลอดจน ช่วยให้ผู้บริหารและอาจารย์ใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนในการจัดการเรียนสอนเชิงรุก (Active Learning) ได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

คำถามการวิจัย

1. การรับรู้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนชิงรุก (Active Learning) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับใด
2. การรับรู้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม หรือไม่ อย่างไร
3. การรับรู้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาMKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1 เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม

3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม

สมมติฐานการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับมาก

2. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับปานกลาง

3. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับปานกลาง

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ลงทะเบียนในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล ภาคการศึกษาที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 150 คน

เนื้อหาการวิจัยศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ระยะเวลา 6 เดือน ตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565 ถึง เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2565

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม” ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่ามีตัวแปรที่เกี่ยวข้องสามารถนำมาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตัวแปรต้น ได้แก่

1. **ปัจจัยส่วนบุคคล** ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นปี สาขาวิชา

2. **ปัจจัยด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)** ผู้วิจัยใช้แนวคิดของ อนงค์ สระบัว (2560) ได้แก่ ประสบการณ์ การสะทอนความคิดและอภิปราย เขาใจและเกิดความคิดรวบยอด และการปฏิบัติ หรือ ประยุกตแนวคิด

3. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎี ของ Bloom. (1958) ประกอบด้วย ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม” ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่ามีตัวแปรที่เกี่ยวข้องสามารถนำมาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

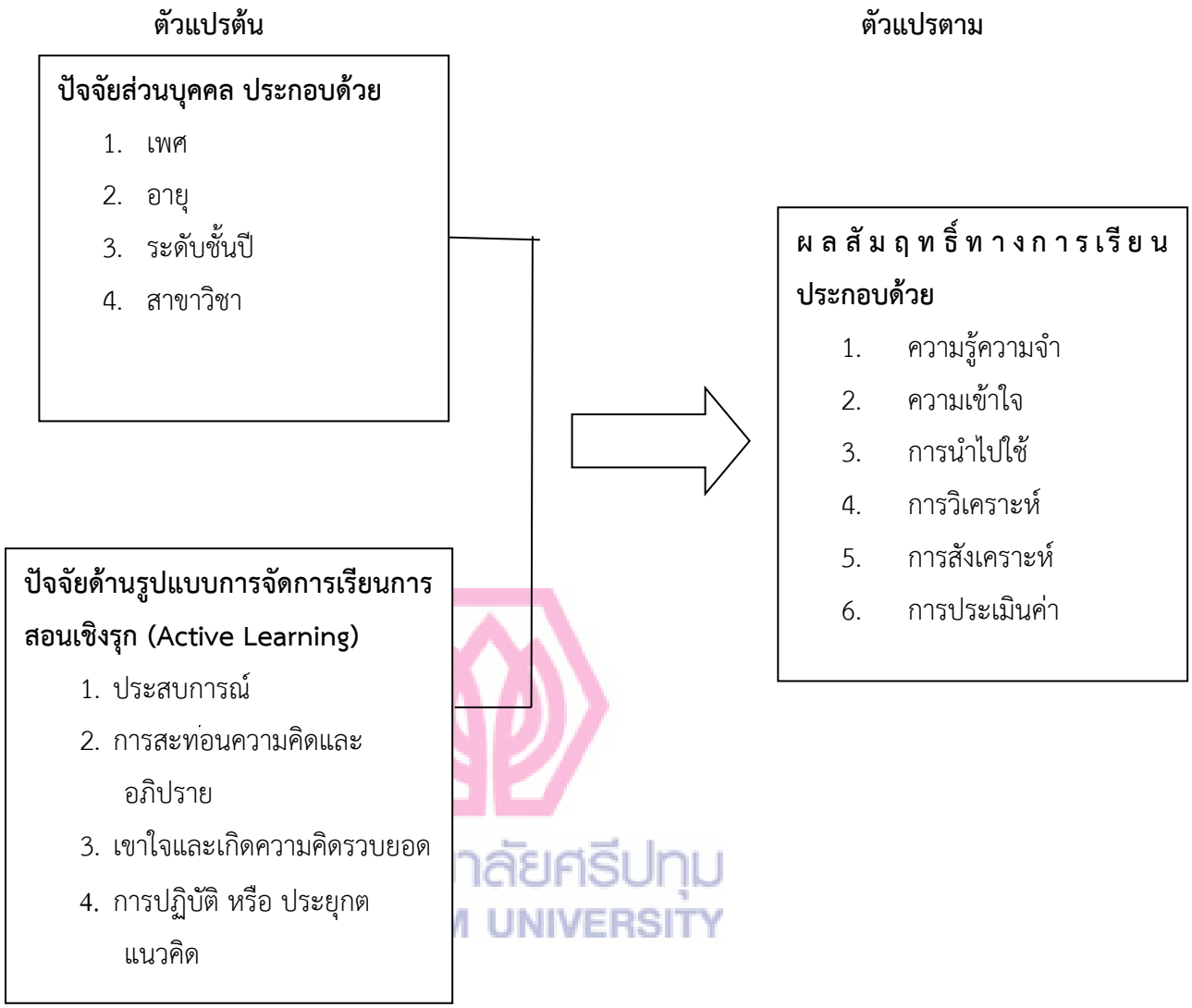

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ศรีปทุม UNIVERSITY

นิยามศัพท์

1. **ปัจจัยส่วนบุคคล** หมายถึง คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1.1 เพศ หมายถึง เพศ หญิงหรือเพศชายของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.3 ระดับชั้นปี หมายถึง ระดับชั้นปีที่ผู้ตอบแบบสอบถามกำลังศึกษาอยู่

1.4 สาขาวิชา หมายถึง สาขาวิชาที่ผู้ตอบแบบสอบถามกำลังศึกษาอยู่ใน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในปัจจุบัน

2. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) หมายถึง กระบวนการสำหรับสรางความรูโดยอาศัยประสบการณของผูเรียนเปนคนถายทอดผูเรียนเปนฝายกระทำและเคลื่อนไหวตื่นตัว มีปฏิสัมพันธระหวางผูเรียนดวยกันเองมากกวาปฏิสัมพันธของผูสอนและผูเรียน การจัดการเรียนรูแบบ Active Learning จะทำใหเกิดการเรียนรูใหมอยางตอเนื่องและขยายเครือขายความรูแตละคนโดยอาศัยการแสดงออกทุกรูปแบบ เชน การพูด เขียน วาดภาพ การแสดงละคร และการสนทนา

2.1 ประสบการณ หมายถึง ผูจัดการเรียนรูชวยใหสมาชิกไดเรียนรูประสบการณใหม หรือนำประสบการณเดิมของตนมาพัฒนาเปนองคความรู

2.2 การสะทอนความคิดและอภิปราย หมายถึง ผูจัดการเรียนรูชวยใหสมาชิกไดมีโอกาสแสดงออกเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเรียนรูซึ่งกันและกันอยางลึกซึ้ง

2.3 เขาใจและเกิดความคิดรวบยอด หมายถึง สมาชิกเกิดความเขาใจและนำไปสูการเกิดความคิดรวบยอด อาจเกิดขึ้นโดยผูเรียนเปนฝายริเริ่มแลว ผูจัดการเรียนรูชวยเติมแตงใหสมบูรณ หรือในทางกลับกันผูจัดการเรียนรูเปนผูนำทางและสมาชิกเปนผู
สานตอจนความคิดนั้นสมบูรณเปนความคิดรวบยอด

2.4 การปฏิบัติ หรือ ประยุกตแนวคิด หมายถึง สมาชิกนำเอาการเรียนรูที่เกิดขึ้นใหมไปประยุกตใชในลักษณะ หรือสถานการณตางๆ จนเกิดเปนแนวทางปฏิบัติของสมาชิกเอง

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรูความสามารถของนักเรียน แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการเรียน หลังจากที่นักเรียนไดเรียนหรือไดรับประสบการณมาแลว สามารถวัดและประเมินผลไดจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย

3.1 ความรู้ความจำ หมายถึง การระลึกได้ของเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยพบเห็น เคยได้ยิน หรือเคยได้มีประสบการณ์มาแล้ว เป็นเรื่องของความสามารถในการจดจำสิ่งต่าง ๆ

3.2 ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจับใจความสำคัญหรือแปลความหมาย ของสิ่งของ หรือสัญลักษณ์

3.3 การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถที่จะนำความรู้ หรือความเข้าใจในสิ่งที่รูเห็นมานั้น ไปแก้ปัญหาใหม่ได้ สามารถนำไปสรุป เลือกใช้พัฒนา สร้าง สาธิต วางแผนเพื่อแก่ปัญหา

3.4 การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวต่าง ๆ ออกมาเป็นส่วนย่อย ๆ ได้ว่าสิ่งนั้นประกอบด้วยส่วนย่อย ๆ อะไรบ้าง ส่วนใดเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด แต่ละส่วนย่อยนั้น สัมพันธ์กันอย่างไร

3.5 การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการผสมส่วนต่าง ๆ หรือส่วนย่อย ๆ นั้น เข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้สิ่งใหม่ที่สมบูรณ์กว่า หรือดีกว่า หรือแปลกกว่าเดิม

3.6 การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาตัดสินเรื่องราว หรือเหตุการณ์ ต่าง ๆ ว่าดีหรือไม่ดีและเหมาะสมหรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือในการนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) และการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

2. ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการดูแลรักษานักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการเรียนสอนเชิงรุก (Active Learning) ได้

3. ผลการวิจัยจะช่วยให้ผู้บริหารและอาจารย์ใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนในการจัดการเรียนสอนเชิงรุก (Active Learning) ได้

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 2
เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)
2. แนวคิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. มาตรฐานการศึกษาของประเทศไทย
4. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิด รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2562) ได้กำหนดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ โดยมีครู เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) สร้างแรงบันดาลใจ ให้คำปรึกษา ดูแล แนะนำ ทำหน้าที่เป็นโค้ชและ พี่เลี้ยง (Coach & Mentor) แสวงหาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย (Meaningful learning) ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ มีความข้าใจในตนเอง ใช้สติปัญญา คิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมที่บ่งบอกถึงการมีสมรรถนะสำคัญในศตวรรษที่ 21 มีทักษะวิชาการ ทักษะชีวิต และทักษะวิชาชีพ บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ตามระดับช่วงวัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

1.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2562) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) หมายถึง การเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการ เรียนการสอน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง (Higher-Order Thinking) ด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า ไม่เพียงแต่เป็นผู้ฟัง ผู้เรียนต้องอ่าน เขียน ตั้งคำถาม และถามอภิปรายร่วมกัน ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยต้องคำนึงถึงความรู้เดิมและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ผู้เรียนจะถูก เปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้

1.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

วีรยุทธ พลายเล็ก (2563) ได้ธิบายความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกไว้อย่างน่าสนใจ ว่า ประกอบด้วย

1. Active Learning ส่งเสริมการมีอิสระทางด้านความคิดและการกระทำของผู้เรียน การมีวิจารณญาณ และการคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนจะมีโอกาส มีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริงและมีการใช้วิจารณญาณในการคิดและตัดสินใจในการปฏิบัติกิจกรรมนั้น มุ่งสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้กำกับทิศทางการเรียนรู้ ค้นหาสไตล์การเรียนรู้ของตนเอง สู่การเป็นผู้รู้คิด รู้ตัดสินใจด้วยตนเอง (Metacognition) เพราะฉะนั้น Active Learning จึงเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความคิดขั้นสูง (Higher order thinking) ในการมีวิจารณญาณ การวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา การประเมินตัดสินใจ และการสร้างสรรค์ 2. Active Leaning สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความ ร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มจะนำไปสู่ความสำเร็จในภาพรวม

3. Active Learning ทำให้ผู้เรียนทุ่มเทในการเรียน จูงใจในการเรียน และทำให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถ เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น ในสภาพแวดล้อม ที่เอื้ออำนวย ผ่านการใช้กิจกรรมที่ครูจัดเตรียมไว้ให้อย่างหลากหลาย ผู้เรียนเลือกเรียนรู้กิจกรรมต่าง ๆ ตามความสนใจและความถนัดของตนเอง เกิดความรับผิดชอบและทุ่มเทเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ

4. Active Learning ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาเชิงบวกทั้งตัวผู้เรียนและตัวครู เป็นการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน ผู้เรียนจะมีโอกาสได้เลือกใช้ความถนัด ความสนใจ ความสามารถที่เป็นความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Different) สอดรับกับแนวคิดพหุปัญญา (Multiple Intelligence) เพื่อแสดงออกถึงตัวตนและศักยภาพของตัวเอง ส่วนครูผู้สอนต้องมีความตระหนักที่จะปรับเปลี่ยนบทบาท แสวงหาวิธีการ กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อช่วยเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน สิ่งเหล่านี้จะทำให้ครูเกิดทักษะในการสอนและมีความเชี่ยวชาญในบทบาท หน้าที่ ที่รับผิดชอบ เป็นการพัฒนาตน พัฒนางาน และพัฒนาผู้เรียนไปพร้อมกัน

1.3 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2560) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า ลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ประกอบด้วย

1. เป็นการพัฒนาศักยภาพการคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดระบบการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้โดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในรูปแบบของความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน

3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏ
รำไพพรรณี

4. เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ สู่ทักษะการคิดวิเคราะห์และประเมินค่า

5. ผู้เรียนได้เรียนรู้ความมีวินัยในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

6. ความรู้เกิดจากประสบการณ์และการสรุปของผู้เรียน

7. ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง

จากลักษณะการเรียนรู้แบบ Active Learning ดังกล่าว จึงควรมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกัน ดังนี้

1. จัดการเรียนรู้ที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหาและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

2. จัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด

3. จัดให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

4. จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้การสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน สร้างร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน

5. จัดให้ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงานและการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในภารกิจต่าง ๆ

6. จัดกระบวนการเรียนที่สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน พูด ฟัง คิดอย่างลุ่มลึก ผู้เรียนจะเป็นผู้จัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

7. จัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง

8. จัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูล ข่าวสาร หรือสารสนเทศและหลักการความคิดรวบยอด

9. ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง

10. จัดกระบวนการสร้างความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้และการสรุปทบทวนของผู้เรียน

วีรยุทธ พลายเล็ก (2563) ได้อธิบายไว้ออย่างน่าสนใจว่าลักษณะกิจกรรมที่เป็นการเรียนรู้เชิงรุก ประกอบด้วย

1. กระบวนการเรียนรู้ที่ลดบทบาทการสอนและการให้ความรู้โดยตรงของครูแต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมสร้างองค์ความรู้ และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2. กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้นำความรู้ ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า คิดสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ พัฒนาทักษะกระบวนการคิดไปสู่ระดับที่สูงขึ้น

3. กิจกรรมเชื่อมโยงกับนักเรียน กับสภาพแวดล้อมใกล้ตัว ปัญหาของชุมชน สังคม หรือประเทศชาติ

4. กิจกรรมเป็นการนำความรู้ที่ได้ไปใช้แก้ปัญหาใหม่ หรือใช้ในสถานการณ์ใหม่

5. กิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดของตนเองอย่างมีเหตุมีผล มีโอกาสร่วมอภิปรายและนำเสนอผลงาน

6. กิจกรรมเน้นการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนด้วยกัน

รูปแบบวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ในลักษณะการจัดการเรียนรู้ เชิงรุก (Active Learning) มีวิธีการจัดการเรียนรู้หลากหลายวิธี เช่น

- การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning)
- การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning)
- การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning)

อย่างไรก็ตามรูปแบบ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหล่านี้ มีพื้นฐานมาจากแนวคิดเดียวกัน คือ ให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทหลักในการเรียนรู้ของตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

อนงค์ สระบัว (2560) ได้อธิบายถึง รูปแบบของการจัดการเรียนการเชิงรุก ไว้อย่างน่าสนใจว่า รูปแบบของการจัดการเรียนการเชิงรุก ประกอบ ประสบการณ์ การสะทอนความคิดและอภิปรายเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด และการปฏิบัติ หรือ ประยุกตแนวคิด ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ประสบการณ หมายถึง ผูจัดการเรียนรูชวยใหสมาชิกไดเรียนรูประสบการณใหม หรือนำประสบการณเดิมของตนมาพัฒนาเปนองคความรู

2. การสะทอนความคิดและอภิปราย หมายถึง ผูจัดการเรียนรูชวยใหสมาชิกไดมีโอกาสแสดงออกเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเรียนรูซึ่งกันและกันอยางลึกซึ้ง

3. เขาใจและเกิดความคิดรวบยอด หมายถึง สมาชิกเกิดความเขาใจและนำไปสูการเกิดความคิดรวบยอด อาจเกิดขึ้นโดยผูเรียนเปนฝายริเริ่มแลว ผูจัดการเรียนรูชวยเติมแตงใหสมบูรณ หรือในทางกลับกันผูจัดการเรียนรูเปนผูนำทางและสมาชิกเปนผู
สานตอจนความคิดนั้นสมบูรณเปนความคิดรวบยอด

4. การปฏิบัติ หรือ ประยุกตแนวคิด หมายถุง สมาชิกนำเอาการเรียนรูที่เกิดขึ้นใหมไปประยุกตใชในลักษณะ หรือสถานการณตางๆ จนเกิดเปนแนวทางปฏิบัติของสมาชิกเอง

ดุษฎี โยเหลาและคณะ (2557) ได้อธิบายถึง บทบาทสำคัญของครูในขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ว่า ครูจะต้องแสดงบทบาทต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning ขึ้น โดยครูจะต้องเป็นผู้สังเกตการณ์ทำงานของนักเรียน ครูต้องสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ โดยใช้คำถาม ปลายเปิดกระตุ้นการเรียนรู้แทนการบอกกล่าว ครูต้องศึกษาและรู้จักข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อแสดง บทบาทให้เหมาะสมในการท าให้เกิด Active Learning กับนักเรียนเป็นรายคน ดังนี้

1. ใช้คำถามกระตุ้นการเรียนรู้คำถามที่ใช้ในการกระตุ้นการเรียนรู้นั้น ต้องเป็นคำถามที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้เรียนได้อธิบาย โดยขึ้นต้นว่า “ทำไม” หรือ ลงท้ายว่า “อย่างไรบ้าง”“อะไรบ้าง” “เพราะอะไร”

2. ทำหน้าที่เป็นผู้สังเกต ครูจะต้องคอยสังเกตว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีพฤติกรรมอย่างไร ขณะปฏิบัติกิจกรรมเพื่อหาทางชี้แนะกระตุ้น หรือยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

3. สอนให้ผู้เรียนรู้จักการตั้งคำถาม เมื่อผู้เรียนสามารถตั้งคำถามได้ จะทำให้ผู้เรียนรู้จักถามเพื่อค้นคว้าข้อมูล รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และร่วมแสดงความคิดเห็นของตนเองในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้

4. ให้คำแนะนำผู้เรียน เมื่อผู้เรียนเกิดข้อสงสัย ครูจะต้องเป็นผู้คอยแนะนำ ชี้แจง ให้ข้อมูลต่าง ๆ หรือยกตัวอย่างเหตุการณ์ใกล้ตัวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียนเชื่อมโยงไปสู่ความรู้ด้านอื่น ๆในขณะทำกิจกรรมเมื่อผู้เรียนเกิดข้อสงสัย หรือคำถาม โดยไม่บอกคำตอบ

5. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบ ด้วยตนเอง สังเกตและคอยกระตุ้นด้วยคำถามให้ผู้เรียนได้คิดกิจกรรมที่อยากเรียนรู้และหาคำตอบในสิ่งที่สงสัยด้วยตนเอง

6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ผลงานอย่างอิสระ ตามความคิดและความสามารถของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียน ได้ใช้จินตนาการและความสามารถของตนเองในการคิดสร้างสรรค์อย่างเต็มที่

2. แนวคิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมบูรณ์ ตันยะ (2545) ได้นำเสนอแนวทางการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. กำหนดสิ่งที่ประเมินและวัดได้ โดยต้องระบุให้ชัดเจนว่าจะประเมินในด้านใด

2. วางแผนการประเมินให้รัดกุม สะดวก ประหยัด และเป็นไปได้ โดยการวางแผนการเก็บข้อมูล ว่าจะเก็บข้อมูลอะไร โดยวิธีใดจึงจะได้ข้อมูลที่เที่ยงตรง และเชื่อมั่นได้

3. ควรใช้เทคนิคหลายๆ ด้านที่สามารถวัดให้ครอบคลุม ทั้งด้านความสามารถทางสติปัญญา ทักษะการนำความรู้ไปใช้ และเจตคติต่อวิชาที่เรียนรู้

4. เกณฑ์ที่ใช้ต้องมีความสัมพันธ์กับสิ่งที่วัด และจุดมุ่งหมายของการวัด

5. เลือกใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ เครื่องมือนั้นต้องมีความเที่ยงตรง และมีความเชื่อมั่นในระดับสูง

6. เลือกใช้เทคนิคในการวัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย และปราศจากความลำเอียง

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้นำเสนอแนวทางการวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การวัดต้องสอดคล้องกับตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข นักเรียนที่ไม่ผ่านตัวชี้วัด

2. มีขั้นตอนการวัดอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่เลือกใช้เครื่องมือให้เหมาะสม ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดำเนินการวัดผล และนำผลที่ได้ไปใช้ตัดสินผลการเรียน

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
UNIVERSITY

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า แนวทางการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะต้องกำหนดสิ่งที่ประเมิน วางแผนการประเมินว่าจะเก็บข้อมูลอะไร โดยวิธีใด ใช้เทคนิคหลายๆ ด้านที่สามารถวัดให้ครอบคลุม เกณฑ์ที่ใช้ต้องมีความสัมพันธ์กับส่งที่วัด เครื่องมือนั้นต้องมีความเที่ยงตรง และมีความเชื่อมั่น วัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย และปราศจากความลำเอียง

คงฤทธิ์ นันทบุตร (2554) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า การแบ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดหมาย และลักษณะสาระที่จัดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะสาระดังนี้

1. การวัดผลด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความสามารถในการปฏิบัติ หรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในรูปแบบของการกระทำจริงเป็นผลงาน เช่นวิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การงาน เป็นต้น การวัดผลแบบนี้ จึงต้องใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test)

2. การวัดผลด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหา อันเป็นประสบการณ์ของการเรียนรู้ของผู้เรียน อันรวมถึงพฤติกรรมความสามารถด้านต่างๆ สามารถวัดผลได้

โดยใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement Test) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ความคิด (Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวกับกระบวนการต่างๆ ทางด้านสติปัญญาและสมอง ประกอบด้วยพฤติกรรม 6 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านความรู้ความจำ หมายถึง ความสามารถระลึกถึงเรื่องราวประสบการณ์ 3 ปีที่ผ่านมา

1.2 ด้านความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจับใจความ การแปลความการตีความ การขยายความของเรื่องได้

1.3 การนำไปใช้ หมายถึง ความสามรในการนำความรู้หรือหลักวิชาที่เรียนมาแล้วในกาสารสร้างสถานการณ์จริงๆ หรือสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

1.4 การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวต่างๆ หรือ วัตถุสิ่งของเพื่อต้องการค้นหาสาเหตุเบื้องต้น หาความสัมพันธ์ระหว่างใจความ ระหว่างส่วนรวมระหว่างตอนตลอดจนหาหลักการที่แฝงอยู่ในเรื่อง

1.5 การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้มาจัดระบบใหม่เป็นเรื่องใหม่ที่ไม่เหมือนเดิม มีความหมายและประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม

1.6 การประเมินค่า หมายถึง การวินิจฉัยคุณค่าของบุคคล เรื่องราว วัสดุสิ่งของอย่างมีหลักเกณฑ์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

2. ด้านความรู้สึก (Affective Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตและพัฒนาการในด้านความสนใจ คุณค่าความซาบซึ้งและเจตคติต่างๆ ของนักเรียน

3. ด้านการปฏิบัติการ (Psycho – motor Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะในการปฏิบัติและการดำเนินการ เช่น การทดลอง

สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น สามารถวัดได้ทั้งด้านทักษะปฏิบัติ โดยการใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติและการวัดทางด้านเนื้อหาโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน

1. ด้านความรู้ความคิด (Cognitive Domain) โดยวัดพฤติกรรมด้านความรู้ – ความจำ ความเข้าใจการนำไปใช้ การวิเคราะห์และการประเมินค่า

2. ด้านความรู้สึก (Affective Domain) พฤติกรรมด้านนี้ เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตและพัฒนาการในด้านความสนใจ คุณค่าความซาบซึ้งและเจตคติต่างๆ ของนักเรียน

3. ด้านการปฏิบัติการ (Psycho – motor Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการพัฒนา

ลักษณสุภา บัวบางพลู (2554) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เปนผลมาจากองคประกอบทางดานสติปญญา (Intellectual Factor) และองคประกอบทางดานที่ ไมใชสติปญญา (Non-intellectual Factor) การ ที่บุคคลจะประสบผลสำเร็จทางการศึกษามากนอยเพียงใดนั้น ขึ้นอยูกับองคประกอบทั้งสองนี้ องคประกอบทางดานสติปญญาเปนปจจัยสำคัญสวนหนึ่งที่มีผลตอการเรียนรูหรือสัมฤทธิ์ผล ทางการเรียน เปนความสามารถในการคิดของบุคคล อันเป็นผลมาจากการสะสมของ ประสบการณตางๆ รวมถึงความสามารถที่ติดตัวมาแตกำเนิด ซึ่งความสามารถเหลานี้วัดได หลายทางเปนตนวา วัดสมรรถภาพทางสมอง วัดความถนัดทางการเรียน ความคิดสรางสรรค และความสามารถในการแกปญหาสวนองคประกอบดานที่ไมใชสติปญญา ก็มีอิทธิพลตอ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไมนอย ซึ่งไดแก ทัศนคติที่มีตอวิชาที่เรียน รูปแบบการสอน สภาพแวดลอมของสถานศึกษา คุณภาพการสอนของผูสอน ลักษณะการคบเพื่อน การศึกษาของ บิดามารดา เปนตน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของผู้เรียน และประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน

ในขณะที่ Bloom. (1958) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความรูความสามารถของนักเรียน แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการเรียน หลังจากที่นักเรียนไดเรียน หรือไดรับประสบการณมาแลว สามารถวัดและประเมินผลได จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย

1. ความรู้ความจำ หมายถึง การระลึกได้ของเรื่องราวต่างๆ ที่เคยพบเห็น เคยได้ยิน หรือเคยได้มีประสบการณ์มาแล้ว เป็นเรื่องของความสามารถในการจดจำสิ่งต่างๆ

2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจับใจความสำคัญหรือแปลความหมายของสิ่งของ หรือสัญลักษณ์

3. การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถที่จะนำความรู้ หรือความเข้าใจในสิ่งที่รูเห็นมานั้น ไปแก้ปัญหาใหม่ได้ สามารถนำไปสรุป เลือกใช้พัฒนา สร้าง สาธิต วางแผนเพื่อแก้ปัญหา

4. การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวต่างๆ ออกมาเป็นส่วนย่อยๆ ได้ว่าสิ่งนั้นประกอบด้วยส่วนย่อยๆ อะไรบ้าง ส่วนใดเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด แต่ละส่วนย่อยนั้นสัมพันธ์กันอย่างไร

5. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการผสมส่วนต่างๆ หรือส่วนย่อยๆ นั้น เข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้สิ่งใหม่ที่สมบูรณ์กว่า หรือดีกว่า หรือแปลกกว่าเดิม

6. การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาตัดสินเรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่างๆ ว่าดีหรือไม่ดีและเหมาะสมหรือไม่

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีของ Bloom. (1958) ประกอบด้วย ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่ามาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

2.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ได้มีนักวิจัยและนักวิชาการทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้มากมายหลายท่านด้วยกันแต่มีที่น่าสนใจดังนี้

นารีรัตน์ เรืองจันทร์ (2551) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง ผลของการจัดการเรียนรู้ที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของผู้เรียน ในด้านความรู้ ทักษะ สมรรถภาพต่างๆ ของสมองซึ่งสามารถพิจารณาได้จากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่เกิดจากผลของการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ

คงฤทธิ์ นันทบุตร (2552) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง สิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความรู้และความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

สายไหม โพธิ์ศิริ (2552) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง ผลของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางสมอง และสติปัญญาของนักเรียนที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากที่ได้เรียนไปแล้ว สามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบ

ธวัชชัย ศุภดิษฐ์ (2554) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรม หรือจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร

ลียานา ประทีปวัฒนพันธ์ (2558) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง ความรู้ ทักษะ และความสามารถต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายหลังที่นักเรียนได้รับการฝึกฝนและอบรมสั่งสอนในเรื่องที่เรียนมาแล้ว อันมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กันต์กนิษฐ์ พลพิพัฒน์ (2560) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เกิดจากความรู้ ทักษะและความสามารถในด้านต่างๆ ของนักเรียนจนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้

Peter James (2014) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เกิดจากความรู้ ทักษะและความสามารถในด้านต่างๆ ของนักเรียนจนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้

Arbabisarjou Azizollah (2016) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง เครื่องชี้ความสำเร็จในการจัดการศึกษาของหลักสูตรนั้นๆ ซึ่งการจัดการศึกษาตามหลักสูตรต่างๆ มีความเกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระ การจัดการเรียนรู้ และการ

วัดผลประเมินผล ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนจึงเป็นตัวชี้ วัดความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้อง

Ivana Cimermanová (2018) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง การเข้าถึงความรู้หรือการพัฒนาทักษะในการเรียน ซึ่งอาจพิจารณาได้จากคะแนนสอบที่กำหนดให้คะแนนที่ได้จากงานที่ ครูมอบหมายให้หรือทั้งสองอย่าง

Phillip J. Moore (2019) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง ความสามารถความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่างๆ ของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนการฝึกฝนหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่างๆ

Ahmet Haktan (2019) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

จากความหมายของนักวิชาการต่างๆ จึงมีความเห็นว่า แต่ละความหมายนั้น คล้ายคลึงกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรูความสามารถของนักศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการเรียน หลังจากที่นักศึกษา ไดเรียนหรือไดรับประสบการณมาแลว สามารถวัดและประเมินผลไดจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

3.มาตรฐานการศึกษาของประเทศไทย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 31 กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริม และกำกับดูแลการจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษา มาตรา 33 กำหนดให้สภาการศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติ และพิจารณาเสนอนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ และมาตรา 34 กำหนดให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการอาชีวศึกษา และคณะกรรมการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนามาตรฐาน และ/หรือหลักสูตรแต่ละระดับ ที่สอดคล้องกับความต้องการของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ เป็นสาระเกี่ยวกับอุดมการณ์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของชาติที่พึงประสงค์ มีไว้เป็นหลักสำหรับคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการอาชีวศึกษา และคณะกรรมการอุดมศึกษา นำไปใช้กำหนดแนว

ทางการพัฒนาและจัดการศึกษา เพื่อประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ เต็มตามศักยภาพและตรงตามความต้องการ อย่างคุ้มค่า เสมอภาคและเป็นธรรม

ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีมาตรฐานการศึกษาของชาติ มีแต่มาตรฐานสำหรับการประเมินณภาพภายนอกของสถาบันการศึกษาทุกระดับ จำเป็นต้องมีมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ครอบคลุมมาตรฐานการศึกษาทุกประเภท (การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย) และทุกระดับ (การศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาระดับอาชีวศึกษา และการศึกษาระดับอุดมศึกษ

3.1 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของชาติ มีดังนี้

1. หน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการ และเอกชน ผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาแต่ละประเภทและแต่ละระดับ ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติเป็นหลักในการกำหนดนโยบาย แผนการพัฒนาและจัดการศึกษา รวมทั้งมาตรฐานการศึกษาแต่ละประเภทและแต่ละระดับ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาอย่างมีมาตรฐานในภาพรวม และมีการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. กระทรวงศึกษาธิการมีประเด็นสาระสำคัญ และตัวบ่งชี้ เป็นแนวทางสำหรับการกำกับดูแล การติดตามตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการจัดการศึกษา

3. ประชาชน และผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษา มีความมั่นใจว่าจะได้รับการศึกษาตามสิทธิ และมีคุณภาพไม่ต่ำกว่ามาตรฐานการศึกษาของชาติ และมีแนวทางในการร่วมตรวจสอบการจัดการศึกษาของชาติ

4. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา มีข้อมูลเป็นฐานอย่างหนึ่งในการพิจารณากำหนดเป้าหมายและมาตรฐานการศึกษาของชาติในช่วงเวลาต่อไป

5. สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) มีข้อมูลเป็นฐานสำหรับการกำหนดวิธีการ การกำหนดเกณฑ์ และการดำเนินงานการประเมินคุณภาพสถานศึกษา

3.2 วัตถุประสงค์ของการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของไทย

1 เป็นเป้าหมาย และแนวทางพัฒนาการจัดการศึกษาของชาติระดับมหภาค ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญที่การพัฒนาผู้เรียน

2. เป็นหลักและเป็นแนวทาง สำหรับการกำหนดนโยบาย แผนการพัฒนาและจัดการศึกษา รวมทั้งมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา

3. เป็นพื้นฐานสำหรับการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของชาติในช่วงเวลาต่อไป

4. เป็นเครื่องมือกำกับการตรวจราชการ การนิเทศ การติดตามและประเมินผล และการประกันคุณภาพ เพื่อให้ทราบสถานภาพและความก้าวหน้าในการจัดการศึกษาของชาติระดับมหภาค

5. เป็นมาตรฐานสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกในระดับเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา

3.3 สาระของมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ

สภาการศึกษาพิจารณากำหนดกรอบมาตรฐานการศึกษาของชาติ จากข้อมูลสารสนเทศต่อไปนี้ คือ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ เกี่ยวกับนโยบายด้านการศึกษา ตามสาระบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 หมวด 5 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 วิสัยทัศน์/ทิศทางการพัฒนาการศึกษาของไทย คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ สภาพแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลก ความคิดเห็นของนักวิชาการและประชาชน และมาตรฐานการศึกษาของชาติของประเทศต่าง ๆ เพื่อนำมาต่อยอดและประยุกต์ให้เหมาะสมกับบริบทของไทย

ความสำเร็จของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน และการบริหารที่เน้นสถานศึกษาเป็นสำคัญ อยู่ที่ผลการดำเนินงานระดับชาติ รัฐดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษา การเพิ่มช่องทางและโอกาสการเรียนรู้ด้วยตนเอง แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยสนับสนุนทั้งด้านวิชาการและด้านงบประมาณ อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม กำกับติดตามให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ระดับกระทรวงและเขตพื้นที่การศึกษา มีการติดตามกำกับ สนับสนุนให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งการศึกษาในระบบ และการศึกษานอกระบบ มีแผนพัฒนาหน่วยงาน มีจำนวนผู้เรียนเข้าเรียนครบตามเกณฑ์ มีอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกตามเกณฑ์ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี บรรยากาศร่มรื่น มีสภาพเป็นองค์กรการเรียนรู้ที่ปลอดภัย มีความก้าวหน้าล้ำสมัย และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และระดับสถานศึกษา มีหลักสูตรแบบบูรณาการที่สอดคล้องกับท้องถิ่น มีการบริหารวิชาการที่สนับสนุนให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ มีการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงโดยผู้เรียน มีระบบการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ และเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ มีระบบการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา มีระบบบริหารการเงินงบประมาณที่โปร่งใสตรวจสอบได้ และมีระบบประกันคุณภาพการศึกษา

4. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กมล โพธิเย็น (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง Active Learning : การจัดการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า จากโจทย์ปัญหาทางการศึกษาที่ท้าทายอันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อตอบสนองต่อการก้าวหน้าสู่ศตวรรษที่ 21 ใน

ปัจจุบันจำเป็นที่จะต้องพัฒนาให้เยาวชนของประเทศเติบโตขึ้นมาด้วยการเป็นคนที่ทั้งเก่ง ดี และมีความสุข สามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็นได้อย่างแท้จริง และสามารถคิดเป็นรูปธรรมที่สามารถมองเห็นและจับต้องได้ และจะต้องสร้างให้เยาวชนไทยสามารถยืนอยู่บนโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้อย่างมีความสุขและปลอดภัย สามารถเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน ตลอดจนเป็นพลเมืองโลกที่มีคุณภาพ ดังนั้น วิธีในการจัดการเรียนรู้จึงจำเป็นจะต้องตอบโจทย์ในการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ และ Active Learning น่าจะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถตอบโจทย์แห่งการก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 โลกแห่งการเปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี

วีรยุทธ พลายเล็ก (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning เพื่อเสริมสร้างทักษะและ กระบวนการและจิตคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า (1) รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning เพื่อเสริมสร้างทักษะและกระบวนการและจิตคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (5C Model) มี 5 องค์ประกอบ ซึ่งได้แก่ 1) หลักการ นักเรียนใช้ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์สร้างองค์ความรู้และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม ได้รับความช่วยเหลือ แนะนำ ให้กำลังใจ ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียน เห็นความสัมพันธ์และสามารถนำความรู้ทางคณิตศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน 2) วัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์และจิตคณิตศาสตร์3) กระบวนการจัดการเรียนการสอนมี 5 ขั้นตอนคือ (1) ขั้นท้าทาย (Challenge: C) (2) ขั้นออกแบบร่วมกัน (Co-Creation: C) (3) ขั้นร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมโค้ช (Co-working And Coach: C) (4) ขั้นตรวจสอบมโนทัศน์(Conceptualization: C) (5) ขั้นเสริมคุณลักษณะและความสามารถ (Characterization: C) 4) การวัดและประเมินผล วัดและประเมินผลจากสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยประเมินผลจากพัฒนาการใน 2 ด้านประกอบด้วย ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์และจิตคณิตศาสตร์5) ปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านครู(1) มีความคิดรวบยอด (concept) ที่ถูกต้องชัดเจน (2) มีความเข้าใจในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ ด้านนักเรียน นักเรียนจะต้องมีวินัยในตนเอง ค่าประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนเท่ากับ 81.44/80.80 2. หลังจากนักเรียนเรียนตามรูปแบบการเรียนการสอน (5C Model) นักเรียนมีพัฒนาการ ความสามารถด้านทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์สูงขึ้น และมีพัฒนาการด้านจิตคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียนและนักเรียนมีความเห็นต่อการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด 3. ผลการขยายผลรูปแบบการเรียนการสอน (5C Model) พบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะและกระบวนการและจิตคณิตศาสตร์สูงขึ้น

สิทธิพร ชุลีธรรม ณัฐวุฒิช่วยเอื้อ และดวงตา อินทรนาค (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอนระหว่างการใช้การเรียนการสอนแบบ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

Active Learning โดยใช้นวัตกรรมการสอน Google Classroom กับการเรียนการสอนแบบปกติ (Passive Learning) กรณีศึกษา การจัดการเรียนการสอนรายวิชาประวัติศาสตร์ไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการจัดการเรียนการสอนระหว่างการใช้การเรียนการสอนแบบ Active Learning โดยใช้นวัตกรรมการสอน Google Classroomกับการเรียนการสอนแบบปกติ(Passive Learning) นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุม พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.25 คะแนน ซึ่งสูงกว่า กลุ่มควบคุมที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.31 คะแนน

ฟาตีฮะห์ อุตส่าห์ราชการ (2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning เพื่อพัฒนาแนวคิดเชิงวิทยาศาสตร์เรื่อง คลื่นไหวสะเทือน ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพชุดการสอนเรื่องคลื่นไหวสะเทือน โดยรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ชุดที่ 1 เรื่องคลื่นกลและชนิดของคลื่น มีประสิทธิภาพ เท่ากบั 75/76 ชุดที่ 2 เรื่องคลื่นกบัโครงสร้างของโลก มีประสิทธิภาพ เท่ากบั 76/77 ซึ่งสูงกว่า ร้อยละ75/75 ตามวตัถุประสงคท์ี่ต้งัไว้และจากการวิเคราะห์คะแนนจากแบบทดสอบพบวา่ นกัเรียนที่ไดร้ับการสอนดว้ยชุดการสอนเรื่องคลื่นไหวสะเทือน โดยรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก มีผลสัมฤทธิ์สูงกวา่ นกัเรียนที่ไดร้ับการสอนแบบปกติอยา่ งมีนยัสา คญั ทางสถิติที่0.05

จันทรา แซ่ลิ่ว (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (ACTIVE LEARNING)ในรายวิชาการพัฒนาทักษะการคิดสำหรับเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาในรายวิชาการพัฒนาทักษะการคิดสำหรับเด็กปฐมวัย นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ A จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 28.33 ในระดับ B+ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 35 ในระดับ B จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 ในระดับ C+ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และอยู่ในระดับ C จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.672) การประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก Active Learning ทักษะที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ทักษะการเห็นอกเห็นใจ และการเป็นพลเมืองดี (Compassion) มีค่าเฉลี่ย 4.67 ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.00 ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือทักษะการคิดสร้างสรรค์ (Creative Skills) มีค่าเฉลี่ย 4.09 ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 81.80 และทักษะที่มีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning มีค่าเฉลี่ยที่ต่างกันมากที่สุด คือทักษะด้าน สื่อ เทคโนโลยีและสารสนเทศ (ICT Literacy skills) มีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน คือ 0.73 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) รูปแบบที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด คือ รูปแบบการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning) มีค่าเฉลี่ย 4.58 ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.60 และการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก Active learning ที่นักศึกษามีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ รูปแบบการเรียนรู้โดยการสืบค้น (Inquiry-Based Learning) มีค่าเฉลี่ย 4.41 ในระดับมาก คิดเป็น

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ร้อยละ 88.20 และประเด็นที่นักศึกษาแสดงข้อคิดเห็นมากที่สุด คือ นักศึกษาได้จัดทำโครงการบริการวิชาการในสถานศึกษาและชุมชน การจัดประสบการณ์ในสถานศึกษาเป็นการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดี เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงส่งเสริมความกล้าแสดงออกและ ได้แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างแท้จริงมีค่าความถี่ 49 คน ร้อยละ 81.67 การเรียนรู้นอกห้องเรียนในสถานศึกษา และชุมชนเป็นการสร้างประสบการณ์ที่มีคุณค่าต่อการเรียนรู้และการนำไปใช้ในวิชาชีพครูได้จริง มีค่าความถี่ 48 คน ร้อยละ 80.00 และการจัดทำโครงการบริการวิชาการในสถานศึกษาและชุมชน เป็นกิจกรรมที่ดี ฝึกกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ เป็นขั้นตอน มีการวางแผน การทำงานเป็นทีมที่เข้มแข็งและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า มีค่าความถี่ 42 คน ร้อยละ 70.00

Teso & Vergar (2022) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้เชิงโต้ตอบที่มีผลต่อประสิทธิภาพและเชื่อถือได้พร้อมผลลัพธ์ที่มีโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้เชิงโต้ตอบเป็นสิ่งที่เชื่อถือได้และมีประสิทธิภาพในการใช้การจัดการเรียนการสอนเชิงรุก การสื่อสารและการแสดงออกของอาจารย์ผู้สอนส่งผลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนของนักศึกษาอย่างมีประสิทธุภาพ นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุกส่งผลให้นักศึกษามีผลลัพธ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

Gold (2021) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการเชื่อมโยงการวิจัยสู่การปฏิบัติผ่านการเรียนรู้จากการปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า มีความกังวลว่าการวิจัยด้านการจัดการและธุรกิจให้ความสำคัญกับความเข้มงวดและทฤษฎีมากกว่าความเกี่ยวข้องและการปฏิบัติ มีแรงกดดันจากสภาพเงินทุนสำหรับนักวิจัยให้แสดงผลกระทบมากขึ้น โดยงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าความเชื่อมระหว่างโลกวิชาการกับโลกแห่งการปฏิบัติสามารถให้บริการโดยการเรียนรู้จากปฏิบัติได้ และการเรียนรู้จากการดำเนินการช่วยให้ขั้นตอนการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ นกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าการระบาดของ Covid 19 ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา

Puqute (2022) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง Co development Action Learning ระหว่างการระบาดใหญ่ – ผลจากการเรียนรู้ร่วมกันออนไลน์และเหตุการณ์ร่วมสองเหตุการณ์ ผลการวิจัยพบว่า 96% ของผู้เข้าร่วมตอบคำถามในเชิงบวกเกี่ยวกับประเด็นเการเรียนรู้ออนไลน์ การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพยังแสดงให้เห็นด้วยว่าสิ่งใดที่ได้รับการเรียนรู้ และสามารถถ่ายโอนได้ จะทำให้มีความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับวิธีการ CDG และแอปพลิเคชันออนไลน์ โดยรวมแล้ว ผลการวิจัยนี้พบว่า CDG สามารถกระตุ้นการเรียนรู้ที่มีความหมาย ความคิดสร้างสรรค์ และการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

Cornalia (2021) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการเรียนรู้เชิงปฏิบัติเพื่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในแง่ของทฤษฎีความรู้ความเข้าใจของ Bernard Lonergan ผลการวิจัยพบว่า ประโยชน์ด้านการศึกษาของวิธีการเรียนรู้แบบท้าทายหรือแบบอิงปัญหาได้รับการจัดตั้งขึ้น การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (AR) และการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ (AL) ร่วมกันนั้น ทำให้นักการศึกษามีจริยธรรม วิธีการวิจัย และกลยุทธ์การสอนสำหรับการควบคุมและพัฒนาพลังจูงใจของกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสอบถามเชิง

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สะท้อนในการสอนและการเรียนรู้ อย่างไรก็โดยในงานวิจัยนี้ใช้ ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจของ Bernard Lonergan ซึ่งประกอบด้วยแหล่งข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีความเหมาะอย่างยิ่งสำหรับการสนับสนุนให้ข้อมูล และแนวทางการปฏิบัติของ AL ที่ใช้กับการสอนคณิตศาสตร์ผ่านการแก้ปัญหาในทางปฏิบัติ สำหรับการสอนคณิตศาสตร์และการประยุกต์ใช้แนวทางการปฏิบัติของ AL ผ่านการแก้ปัญหาเชิงปฏิบัติร่วมกัน พบว่า ครูและนักเรียนมีการออกแบบและการนำกลยุทธ์การเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติไปใช้นั้นเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง โดยการสอนแบบการฝึกให้นักเรียนมีการปฏิบัตไปด้วยนั้นส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

Na Li (2021) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การปรับปรุงการออกแบบหลักสูตรออนไลน์แบบสหวิทยาการผ่านการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ: กรณีศึกษาภาษาจีน ผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อมโยงเฉพาะกับการฝึกปฏิบัติ ในประเทศจีน ความเข้าใจในการตั้งคำถามของการเรียนรู้เชิงรุก เกิดขึ้นหลังจากทำการประเมินการสอนออนไลน์ตามหลักการในหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษาแบบสหวิทยาการที่ใช้รูบริกประสิทธิภาพการสอนออนไลน์ของ Debattista (2018) สรุปได้ว่าแนวทางการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก มีค่าสำหรับการพัฒนาวิชาชีพครูและให้เหตุผลว่าเหตุใดการฝึกสอนเชิงรุก แบบพิเศษนี้จึงเหมาะสมกับวัฒนธรรมขงจื๊อ การสอนหลักสูตรสหวิทยาการ และในสถานการณ์ที่เป็นมือใหม่ การดำเนินการเรียนการสอนเชิงรุก ได้ระบุรายการข้อค้นพบที่สำคัญ เช่น การสื่อสารเชิงรุกระหว่างครูในหลักสูตรสหวิทยาการ มีความสำคัญเมื่อสอนกับนักเรียนกลุ่มใหญ่ ในงานวิจัยนี้ได้เสนอคำแนะนำในการปรับปรุงการออกแบบหลักสูตรออนไลน์แบบสหวิทยาการและการส่งมอบในอนาคต และในงานวิจัยนี้ยังพบว่าการจัดรูปแบบการสอนออนไลน์แบบให้นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามที่ผู้สอนคิดค้นขึ้น จะส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม ” ในครั้งนี้ใช้วิทยาการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Methodology) โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัลมหาวิทยาลัยศรีปทุม และ (3) เพื่อศึกษาอิทธพลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยนำข้อมูลเชิงประจักษ์จากประสบการณ์จริงมาตรวจสอบกับกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นจากหลักการ แนวคิด และทฤษฎี ดังนั้น เพื่อให้ผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงดำเนินการวิจัยเรื่อง “การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม” ตามหลักการ แนวคิดและวิธีการของนักวิจัยและนักวิชาการต่างๆ ที่ได้ทบทวนวรรณกรรมในบทที่ 2 ดังนี้

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

3.1 ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1

(1) ผู้วิจัยจัดเตรียมโครงการวิจัยตามระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัย โดยศึกษาสภาพปัญหาด้วยการค้นคว้าหาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา วารสาร บทความวิชาการ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ จัดทำสรุปข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย และออกแบบ การวิจัย (Conceptual Framework) เชิงทฤษฎี

(2) ผู้วิจัยร่างแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามตัวแปรที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 แล้วนำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน ว่ามีความเหมาะสม มีความชัดเจนของภาษา และครอบคลุมเนื้อหา/วัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา แล้วจึงนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบคุณภาพของแบบสอบถามต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบคุณภาพ (Reliability) เครื่องมือ (แบบสอบถาม)

(1) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญไปดำเนินการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนแล้วนำข้อมูลมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α-Coefficient) ของครอนบาค

(2) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบคุณภาพไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม ภาคการศึกษาที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 150 คน

(3) ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น เป็นเครื่องมือในการวิจัย เพื่อศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด150 คน ทั้งนี้แบบสอบถาม 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับชั้นปี
4. สาขาวิชา

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ประกอบด้วย

1. ประสบการณ์
2. การสะทอนความคิดและอภิปราย
3. เขาใจและเกิดความคิดรวบยอด
4. การปฏิบัติ หรือ ประยุกตแนวคิด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. ความรู้ความจำ
2. ความเข้าใจ
3. การนำไปใช้
4. การวิเคราะห์
5. การสังเคราะห์
6. การประเมินค่า

ขั้นตอนที่ 4 สรุปและอภิปรายผล

ผู้วิจัยนำเสนอผลจากการวิจัยตามที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ สรุปผล และอภิปรายผลการวิจัย โดยมีเหตุผลประกอบตามหลักวิชาการ และเป็นที่ยอมรับ รวมทั้งเป็น การสื่อสารที่ทุกคนสามารถทำความเข้าใจได้โดยง่าย

ขั้นตอนที่ 5 การนำเสนอ และเผยแพร่ผลการวิจัย

ผู้วิจัยเผยแพร่งานวิจัย “การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม” โดยตีพิมพ์บทความวิชาการในวารสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง เพื่อเผยแพร่ผลการวิจัยให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ขั้นตอนการวิจัยเชิงดังกล่าว แสดงได้ดังภาพประกอบที่ 3.1

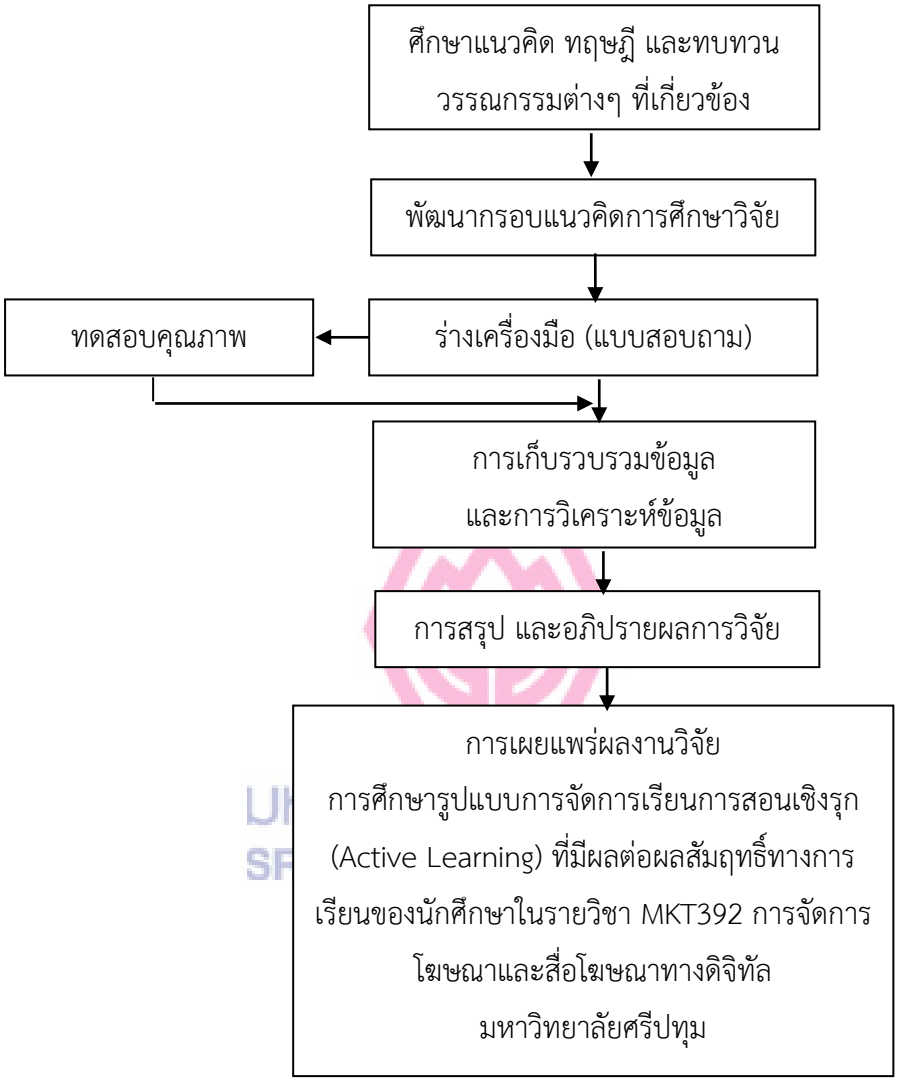

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการวิจัย

3.2 ประชากร

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ลงทะเบียนในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล ภาคการศึกษาที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 150 คน

เนื้อหาการวิจัยศึกษา “รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม” ปีการศึกษา 2564 ระยะเวลา 6 เดือน ตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2565

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัย ใช้แบบสอบถามความคิดเห็น เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยแบบสอบถาม 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ส่วน ซึ่งข้อคำถามที่ใช้วัดตัวแปรทุกตัวได้มาจากการทบทวนวรรณกรรม ดังนั้นเนื้อหาในแบบสอบถามจะครอบคลุมแนวคิดต่างๆ ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว เพื่อให้ตรงประเด็นและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยเพศ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับชั้นปี
4. สาขาวิชา

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ประกอบด้วย

1. ประสบการณ์
2. การสะทอนความคิดและอภิปราย
3. เขาใจและเกิดความคิดรวบยอด
4. การปฏิบัติ หรือ ประยุกตแนวคิดส่วนที่

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. ความรู้ความจำ
2. ความเข้าใจ
3. การนำไปใช้
4. การวิเคราะห์
5. การสังเคราะห์
6. การประเมินค่า

โดยแต่ละข้อคำถามของแบบสอบถามความคิดเห็นมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธี Likert Scale มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. การหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Validity)

นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเที่ยงตรงในเนื้อหา (Validity) โดยหาค่าดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะของ ยุทธ กัลยวรรณ์ (2554) แปลความหมายของคะแนน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดไม่ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

ทั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องและเที่ยงตรงในเนื้อหา (Validity) โดยหาค่าดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ค่าดัชนี พบว่า ค่า IOC ภาพรวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.87 ทั้งนี้หมายความว่าแบบสอบถามนี้มีความถูกต้องและเที่ยงตรงในเนื้อหาที่ระดับ 0.87 สามารถนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) แล้ว ไปทดลองใช้ (Try - out) กับกลุ่มตัวอย่าง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ที่เรียนในรายวิชา MGT390 กลยุทธ์การตัดสินใจทางธุรกิจ จากนั้นนำข้อมูลมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ของครอนบาค (ยุทธ กัลยวรรณ์, 2554) ได้เท่ากับ 0.83 หมายความว่าแบบสอบถามนี้มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ 0.83 และสามารถนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้

การรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้

1. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในการสอนในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม

2. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 150 ฉบับ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับต่อไป โดยผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

2.1 การตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูล

2.2 การลงรหัสข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบข้อมูลแล้วมากำหนดใส่รหัส

2.3 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

2.4 การวิเคราะห์ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยกำหนดเกณฑ์การใช้น้ำหนักแปลความหมายค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ (เติมศักดิ์ สุขวิบูลย์, 2552) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

การแปลความหมายคะแนน

กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดนำมาวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัย โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สำหรับวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี สาขาวิชา

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.)ใช้สำหรับวิเคราะห์ระดับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม

4. ใช้สถิติทดสอบ t-testฏในการทดสอบสมมุติฐานเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างหนึ่งกับกลุ่มกับประชากร หรือเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่อาจมีความสัมพันธ์กันหรือเป็นอิสระต่อกันก็ได้โดยกลุ่มตัวอย่างต้องสุ่มมาจากประชากรที่มีการแจกแจงปกติและทราบค่าความแปรปรวนของประชากร

3. ใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ใช้สำหรับวิเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีลำดับขั้นตอนการนำเสนอดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจต่อการสื่อความหมาย ผู้วิจัยขอใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในความหมายต่อไปนี้

μ	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยประชากร
σ	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร
n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
df	แทน	Degree of Freedom
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t
P-value	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาความเป็นนัยสำคัญจากการแจกแจง Sig. (2-tailed)
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
$SE._{est}$	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

AE แทน ด้านประสบการณ์

AR แทน ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย

AC แทน ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด

AP แทน ด้านการปฏิบัติ หรือ ประยุกตแนวคิด

TOA แทน รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก ในภาพรวม

PM แทน ด้านความรู้ความจำ

PU แทน ด้านความเข้าใจ

PK แทน ด้านการนำไปใช้

PA แทน ด้านการวิเคราะห์

PS แทน ด้านการสังเคราะห์

PV แทน ด้านการประเมินค่า

TOP แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 ในภาพรวม

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผลการศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

2. ผลการศึกษาการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392

2.1 ผลการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ในภาพรวมและรายด้าน

2.2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ในภาพรวมและรายด้าน

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392

4. ผลการศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของประชากร

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ทั้ง 150 คน ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา มาดำเนินการวิเคราะห์ โดยหาความถี่ และร้อยละ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392

(n=150)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	84	56.00
หญิง	66	44.00
อายุ		
18-20 ปี	25	16.60
21-23 ปี	105	70.00
24-26 ปี	16	10.70
27 ปีขึ้นไป	4	2.70
ระดับชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	-	-
ชั้นปีที่ 2	23	15.30
ชั้นปีที่ 3	122	81.30
ชั้นปีที่ 4	5	3.40
สาขาวิชา		
การบริหารและการจัดการสมัยใหม่	17	11.30
การตลาดดิจิทัล	1	0.70
การจัดการ	1	0.70
ธุรกิจระหว่างประเทศ	1	0.70
การจัดการธุรกิจดิจิทัล	1	0.70
การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน	49	32.00

มหาวิทยาลัยศรีปทุม SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

(n=150)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิชา (ต่อ)		
สหวิทยาการเทคโนโลยีและนวัตกรรม	5	3.30
คอมพิวเตอร์แอนิเมชันและวิชวลแอฟเฟกซ์	9	6.00
ดิจิทัลอาร์ตส์	19	12.70
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	17	11.30
ภาพยนต์และสื่อดิจิทัล	10	6.70
การออกแบบสื่อสารออนไลน์	11	7.30
การออกแบบกราฟฟิก	8	5.30
การจัดการการท่องเที่ยวและไมซ์	2	1.30

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปมีดังนี้

(1) เพศ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 มหาวิทยาลัยศรีปทุม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 และเป็นเพศหญิง จำนวน 66 คน คิดเป็น ร้อยละ 44.00 ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

(2) อายุ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 21-23 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 18-20 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 16.60 ช่วงอายุ 24-26 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.70 และช่วงอายุ 27 ปีขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป้นร้อยละ 2.70 ตามลำดับ

(3) ระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ส่วนใหญ่ศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 81.30 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.30 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 ส่วนชั้นปีที่ 1 ไม่มีนักศึกษาตามลำดับ

(4) สาขาวิชา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ส่วนใหญ่ศึกษารในสาขาวิชา การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 รองลงมาคือ สาขาวิชาดิจิทัลอาร์ตส์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30 สาขาวิชาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30 สาขาวิชาการออกแบบสื่อสารออนไลน์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.30 ภาพยนต์และสื่อดิจิทัล จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์แอนิเมชันและวิชวลแอฟเฟกซ์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 สาขาวิชาการออกแบบกราฟฟิก จำนวน 8คน คิดเป็นร้อย

ละ 5.30 สาขาวิชาสหวิทยาการเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและไมซ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 และสาขาวิชาการตลาดดิจิทัล, การจัดการ, ธุรกิจระหว่างประเทศ, การจัดการธุรกิจดิจิทัล ทั้ง 4 สาขาวิชา มีสาขาวิชาละ 1 คน แต่ละสาขาวิชาคิดเป็นร้อยละ 0.70 ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392

2.1 ผลการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ในภาพรวมและรายด้าน

ผู้วิจัยนำข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) ไปวิเคราะห์เพื่อหาสถิติที่เกี่ยวข้อง เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยและสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 โดยใช้ t-test กรณี One Sample test เทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่กำหนดไว้ในบทที่ 3 ปรากฏดังตารางที่ 4.2-4.6 (เกณฑ์ 3.51-4.50 อยู่ในระดับมาก)

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ในภาพรวมและรายด้าน

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก	t	ค่าสถิติ		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
		μ	σ		
ด้านประสบการณ์ (AE)	18.425	4.39	0.58	มาก	3
ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR)	18.827	4.43	0.60	มาก	1
ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC)	16.765	4.36	0.62	มาก	4
ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP)	18.106	4.42	0.61	มาก	2
รวมเฉลี่ย		**4.40**	**0.52**	**มาก**	

*** = มีนัยสำคัญ, t = 14.125 , P-value = 0.00**

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (μ= 4.40 ; σ.=0.52 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน โดยสามารถเรียงลำดับ

จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) (**μ=** 4.43 ; **σ**.=0.60) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) (**μ=** 4.42 ; **σ**.=0.61) ด้านประสบการณ์ (AE) (**μ=** 4.39 ; **σ**.=0.58) และด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) (**μ=** 4.36 ; **σ**.=0.62) ตามลำดับ

ทั้งนี้ จากการทดสอบสถิติ t พบว่า t = 14.125 ค่า P-value = 0.00 สรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ทั้งในภาพรวมและรายด้านทั้ง 4 อยู่ในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายละเอียดรายด้าน และรายข้อ ปรากฏดังตารางที่ 4.3-4.6 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านประสบการณ์ (AE)

ด้านประสบการณ์ (AE)	ค่าสถิติ		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	μ	σ		
ท่านคิดว่า เนื้อหาในรายวิชา มีความใหม่และทันสมัย	4.34	0.71	มาก	4
ท่านคิดว่าผู้สอนมีวิธีการสอนที่ช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ประสบการณใหม่อยู่เสมอ	4.41	0.74	มาก	2
นักศึกษาสามารถนำความรู้เดิมจากการเรียนมาพัฒนาเป็นองค์ความรู้ใหม่ได้	4.42	0.67	มาก	1
เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)	4.39	0.70	มาก	3
รวมเฉลี่ย	**4.39**	**0.58**	**มาก**	
*** = มีนัยสำคัญ, t = 18.425 , P-value = 0.00**				

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ด้านประสบการณ์ อยู่ในระดับมาก (**μ=** 4.39 ; σ.=0.58) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ นักศึกษาสามารถนำความรู้เดิมจากการเรียนมาพัฒนาเป็นองค์ความรู้ใหม่ได้ (**μ=** 4.42 ; **σ**.=0.67) ท่านคิดว่าผู้สอนมีวิธีการสอนที่ช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ประสบการณใหม่อยู่เสมอ (**μ=** 4.41 ; **σ**.=0.74) เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) (**μ=** 4.39 ; **σ**.=0.70) และท่านคิดว่า เนื้อหาในรายวิชา มีความใหม่และ

ทันสมัย (**μ=** 4.34 ; **σ**.=0.71) ตามลำดับ ทั้งนี้ จากการทดสอบสถิติ t พบว่า t = 18.425 ค่า P-value = 0.00 สรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ด้านประสบการณ์ (AE) อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายข้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR)

ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR)	**ค่าสถิติ**		**ระดับความ**	**ลำดับ**
	μ	**σ**	**คิดเห็น**	**ที่**
อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนรูชวยให้นักศึกษาไดมีโอกาสแสดงออกเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอยู่เสมอ	4.49	0.67	มาก	1
อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนรูชวยใหนักศึกษาได้รียนรูซึ่งกันและกันอยางลึกซึ้ง	4.38	0.71	มาก	2
รวมเฉลี่ย	**4.43**	**0.60**	**มาก**	
*** = มีนัยสำคัญ, t = 18.827 , P-value = 0.00**				

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) อยู่ในระดับมากที่สุด (**μ=** 4.43 ; **σ**.=0.60) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 2 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนรูชวยให้นักศึกษาไดมีโอกาสแสดงออกเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอยู่เสมอ (**μ=** 4.49 ; **σ**.=0.67) และอาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนรูชวยใหนักศึกษาได้รียนรูซึ่งกันและกันอยางลึกซึ้ง (**μ=** 4.38 ; **σ**.=0.71) ตามลำดับ ทั้งนี้ จากการทดสอบสถิติ t พบว่า t = 18.827 ค่า P-value = 0.00 สรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายข้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC)

ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC)	ค่าสถิติ		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	μ	σ		
นักศึกษามีความเขาใจจากเนื้อหาและวิธีการเรียนการสอนและสามารถนำไปสูการเกิดความคิดรวบยอดได้	4.34	0.68	มาก	3
อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนรูโดยชวยเติมแตงใหความรู้เดิมของนักศึกษาให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น	4.38	0.74	มาก	1
อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้นำทางความคิดและนักศึกษาเปนผูสานตอความคิดนันจนความคิดนั้นสมบูรณเปนความคิดรวบยอด	4.37	0.73	มาก	2
รวมเฉลี่ย	**4.36**	**0.62**	**มาก**	
*** = มีนัยสำคัญ, t = 16.763 , P-value = 0.00**				

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) อยู่ในระดับมาก (**μ=** 4.36 ; **σ**.=0.62) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนรูโดยชวยเติมแตงใหความรู้เดิมของนักศึกษาให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น (**μ=** 4.38 ; **σ**.=0.74อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้นำทางความคิดและนักศึกษาเปนผูสานตอความคิดนันจนความคิดนั้นสมบูรณเปนความคิดรวบยอด (**μ=** 4.37 ; **σ**.= 0.73) และนักศึกษามีความเขาใจจากเนื้อหาและวิธีการเรียนการสอนและสามารถนำไปสูการเกิดความคิดรวบยอดได้ (**μ=** 4.34 ; **σ**.=0.68) ตามลำดับ ทั้งนี้ จากการทดสอบสถิติ t พบว่า t = 16.763 ค่า P-value = 0.00 สรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายข้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยศรีปทุม SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP)

ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP)	ค่าสถิติ		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	μ	σ		
นักศึกษาสามารถนำความรู้จากการเรียนรูที่เกิดขึ้นใหมไปประยุกตใชในลักษณะ หรือสถานการณตางๆ จนเกิดเปนแนวทางปฏิบัติของนักศึกษาเองได้	4.38	0.71	มาก	2
นักศึกษาคิดว่า ความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนในชั้นเรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้จริง	4.47	0.72	มาก	1
รวมเฉลี่ย	**4.42**	**0.61**	**มาก**	
*** = มีนัยสำคัญ, t = 18.106 , P-value = 0.00**				

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) อยู่ในระดับมาก (**μ=** 4.42 ; **σ**.=0.61) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 2 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ นักศึกษาคิดว่า ความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนในชั้นเรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้จริง (**μ=** 4.47 ; **σ**.= 0.72) และนักศึกษาสามารถนำความรู้จากการเรียนรูที่เกิดขึ้นใหมไปประยุกตใชในลักษณะ หรือสถานการณตางๆ จนเกิดเปนแนวทางปฏิบัติของนักศึกษาเองได้ (**μ=** 4.38 ; **σ**.=0.71) ตามลำดับ ทั้งนี้ จากการทดสอบสถิติ t พบว่า t = 18.106 ค่า P-value = 0.00 สรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายข้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ในภาพรวมและรายด้าน

ผู้วิจัยนำข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ประกอบด้วย ด้านความรู้ความจำ (PM) ด้านความเข้าใจ (PU) ด้านการนำไปใช้ (PK) ด้านการวิเคราะห์ (PA) ด้านการสังเคราะห์ (PS) ด้านการประเมินค่า (PV) ไปวิเคราะห์หาสถิติที่เกี่ยวข้องเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยและสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ปรากฏดังตารางที่ 4.7-4.13

มหาวิทยาลัยศรีปทุม SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย (**μ**) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (**σ**) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ในภาพรวมและรายด้าน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชา MKT392	**ค่าสถิติ**		**ระดับความคิดเห็น**	**ลำดับที่**
	μ	**σ**		
ด้านความรู้ความจำ (PM)	4.27	0.69	มาก	2
ด้านความเข้าใจ (PU)	4.24	0.71	มาก	4
ด้านการนำไปใช้ (PK)	4.25	0.68	มาก	3
ด้านการวิเคราะห์ (PA)	4.22	0.68	มาก	5
ด้านการสังเคราะห์ (PS)	4.19	0.77	มาก	6
ด้านการประเมินค่า (PV)	4.28	0.69	มาก	1
รวมเฉลี่ย	**4.24**	**0.63**	**มาก**	
*** = มีนัยสำคัญ, t = 14.125 , P-value = 0.00**				

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (**μ=** 4.24 ; **σ**.=0.63) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 6 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการประเมินค่า (PV) (**μ=** 4.28 ; **σ**.=0.69 รองลงมาคือ ด้านความรู้ความจำ (PM) (**μ=** 4.27 ; **σ**.=0.69) ด้านการนำไปใช้ (PK) (**μ=** 4.25 ; **σ**.=0.68) ด้านความเข้าใจ (PU) (**μ=** 4.24 ; **σ**.=0.71) ด้านการวิเคราะห์ (PA) (**μ=** 4.22 ; **σ**.=0.68) และด้านการสังเคราะห์ (PS) (**μ=** 4.19 ; **σ**.=0.77) ตามลำดับ

ทั้งนี้ จากการทดสอบสถิติ t พบว่า t = 14.125 ค่า P-value = 0.00 สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ทั้งในภาพรวมและรายด้านทั้ง 6 อยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายละเอียดทั้งรายด้าน และรายข้อปรากฏดังตารางที่ 4.8-4.14 ดังต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความรู้ความจำ (PM)

ด้านความรู้ความจำ (PM)	ค่าสถิติ		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	μ	σ		
นักศึกษาสามารถจดจำเนื้อหารการสอนในรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)ได้เป็นอย่างดี	4.15	0.86	มาก	3
นักศึกษาได้รับความรู้จากการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ในรายวิชา	4.35	0.76	มาก	1
นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.33	0.73	มาก	2
รวมเฉลี่ย	**4.27**	**0.69**	**มาก**	
*** = มีนัยสำคัญ, t = 13.603 , P-value = 0.00**				

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความรู้ความจำ (PM) อยู่ในระดับมาก (**μ=** 4.27 ; **σ**.=0.69) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ นักศึกษาได้รับความรู้จากการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ในรายวิชา (**μ=** 4.35 ; **σ**.=0.76) นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ (**μ=** 4.33 ; **σ**.=0.73) และนักศึกษาสามารถจดจำเนื้อหารการสอนในรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)ได้เป็นอย่างดี (**μ=** 4.15 ; **σ**.=0.86) ตามลำดับ ทั้งนี้ จากการทดสอบสถิติ t พบว่า t = 13.603 , ค่า P-value = 0.00 สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความรู้ความจำ (PM) อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายข้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย (**μ**) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (**σ**) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความเข้าใจ (PU)

ด้านความเข้าใจ (PU)	ค่าสถิติ		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	μ	σ		
นักศึกษามีความเข้าใจเนื้อหาจากการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)ในรายวิชาเป็นอย่างดี	4.24	0.74	มาก	1
นักศึกษาสามารถจับใจความสำคัญจากการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)	4.25	0.81	มาก	2
นักศึกษาสามารถแปลความหมายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่อยู่ในเนื้อหารายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ได้	4.23	0.84	มาก	3
รวมเฉลี่ย	**4.24**	**0.71**	**มาก**	
*** = มีนัยสำคัญ, t = 12.462 , P-value = 0.00**				

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความเข้าใจ (PU) อยู่ในระดับมาก (**μ=** 4.27 ; **σ**.=0.69) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ นักศึกษามีความเข้าใจเนื้อหาจากการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)ในรายวิชาเป็นอย่างดี (**μ=** 4.24 ; **σ**.=0.74) นักศึกษาสามารถจับใจความสำคัญจากการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) (**μ=** 4.25 ; **σ**.=0.81) และนักศึกษาสามารถแปลความหมายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่อยู่ในเนื้อหารายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ได้ (**μ=** 4.23 ; **σ**.=0.84) ตามลำดับ ทั้งนี้จากการทดสอบสถิติ t พบว่า t = 12.462 , ค่า P-value = 0.00 สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความเข้าใจ (PU) อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายข้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย (**μ**) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (**σ**) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการนำไปใช้ (PK)

ด้านการนำไปใช้ (PK)	**ค่าสถิติ**		**ระดับความคิดเห็น**	**ลำดับที่**
	μ	**σ**		
นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ในรายวิชาไปแก้ปัญหาใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นได้	4.27	0.75	มาก	1
นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนแก้ปัญหาได้	4.25	0.77	มาก	2
นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ไปใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ได้	4.23	0.79	มาก	3
รวมเฉลี่ย	**4.25**	**0.68**	**มาก**	
*** = มีนัยสำคัญ, t = 13.265 , P-value = 0.00**				

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการนำไปใช้ (PK) อยู่ในระดับมาก (**μ=** 4.25 ; **σ**.=0.68) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ในรายวิชาไปแก้ปัญหาใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นได้ (**μ=** 4.27 ; **σ**.=0.75) นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนแก้ปัญหาได้ (**μ=** 4.25 ; **σ**.=0.77) และนักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ไปใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ได้ (**μ=** 4.23 ; **σ**.=0.79) ตามลำดับ ทั้งนี้จากการทดสอบสถิติ t พบว่า t = 13.265 , ค่า P-value = 0.00 สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการนำไปใช้ (PK) อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายข้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยศรีปทุม SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย (**μ**) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (**σ**) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการวิเคราะห์ (PA)

ด้านการวิเคราะห์ (PA)	**ค่าสถิติ**		**ระดับความคิดเห็น**	**ลำดับที่**
	μ	**Σ**		
นักศึกษาสามารถแยกแยะเรื่องราวหัวข้อต่างๆ ในเนื้อหารายวิชาได้	4.26	0.75	มาก	1
นักศึกษาสามารถจำแนกถึงลำดับความสำคัญของแต่ละหัวข้อในเนื้อหารายวิชาได้	4.23	0.77	มาก	2
นักศึกษาสามารถอธิบายได้ว่าแต่ละหัวข้อในเนื้อหารายวิชามีความสัมพันธ์กันอย่างไร	4.19	0.82	มาก	3
รวมเฉลี่ย	**4.22**	**0.68**	**มาก**	
*** = มีนัยสำคัญ, t = 12.782 , P-value = 0.00**				

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการวิเคราะห์ (PA) อยู่ในระดับมาก (**μ=** 4.22 ; **σ**.=0.68) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ นักศึกษาสามารถแยกแยะเรื่องราวหัวข้อต่างๆ ในเนื้อหารายวิชาได้ (**μ=** 4.26 ; **σ**.=0.75) นักศึกษาสามารถจำแนกถึงลำดับความสำคัญของแต่ละหัวข้อในเนื้อหารายวิชาได้ (**μ=** 4.23 ; **σ**.=0.77) และนักศึกษาสามารถอธิบายได้ว่าแต่ละหัวข้อในเนื้อหารายวิชามีความสัมพันธ์กันอย่างไร (**μ=** 4.19 ; **σ**.=0.79) ตามลำดับ ทั้งนี้จากการทดสอบสถิติ t พบว่า t = 12.782 , ค่า P-value = 0.00 สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการวิเคราะห์ (PA) อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายข้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการสังเคราะห์ (PS)

ด้านการสังเคราะห์ (PS)	ค่าสถิติ		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	μ	Σ		
นักศึกษาสามารถอธิบายความเชื่อมโยงของแต่ละหัวข้อในเนื้อหารายวิชาได้เป็นอย่างดี	4.18	0.82	มาก	2
นักศึกษาสามารถอธิบายเนื้อหาในรายวิชาโดยนำเนื้อหาแต่ละข้อมาประยุกต์ใช้จนได้แนวความคิดใหม่ที่ดีกว่าเดิมได้	4.21	0.85	มาก	1
รวมเฉลี่ย	**4.19**	**0.77**	**มาก**	
*** = มีนัยสำคัญ, t = 10.885 , P-value = 0.00**				

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการสังเคราะห์ (PS) อยู่ในระดับมาก (**μ=** 4.19 ; **σ**.=0.77) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 2 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ นักศึกษาสามารถอธิบายเนื้อหาในรายวิชาโดยนำเนื้อหาแต่ละข้อมาประยุกต์ใช้จนได้แนวความคิดใหม่ที่ดีกว่าเดิมได้ (**μ=** 4.21 ; **σ**.=0.85) และนักศึกษาสามารถอธิบายความเชื่อมโยงของแต่ละหัวข้อในเนื้อหารายวิชาได้เป็นอย่างดี (**μ=** 4.18 ; **σ**.=0.82) ตามลำดับ ทั้งนี้จากการทดสอบสถิติ t พบว่า t = 10.885 , ค่า P-value = 0.00 สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการสังเคราะห์ (PS) อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายข้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการประเมินค่า (PV)

ด้านการประเมินค่า (PV)	ค่าสถิติ		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	μ	Σ		
นักศึกษาสามารถตัดสินได้ว่าเนื้อหารายวิชาแต่ละหัวข้อเหมาะสมหรือไม่	4.30	0.78	มาก	2
นักศึกษาสามารถพิจารณาถึงเนื้อหาในรายวิชาว่าถูกต้องหรือไม่	4.25	0.79	มาก	3
นักศึกษาสามารถพิจารณาถึงเหตุการณ์จากกรณีศึกษาในเนื้อหารายวิชาและสามารถแก้ไขปัญหาจากกรณีศึกษาได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์	4.32	0.78	มาก	1
รวมเฉลี่ย	**4.28**	**0.69**	**มาก**	
*** = มีนัยสำคัญ, t = 13.751 , P-value = 0.00**				

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการประเมินค่า (PV) อยู่ในระดับมาก (**μ=** 4.28 ; **σ**.=0.69) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ข้อ โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ นักศึกษาสามารถพิจารณาถึงเหตุการณ์จากกรณีศึกษาในเนื้อหารายวิชาและสามารถแก้ไขปัญหาจากกรณีศึกษาได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ (**μ=** 432 ; **σ**.=0.75) นักศึกษาสามารถตัดสินได้ว่าเนื้อหารายวิชาแต่ละหัวข้อเหมาะสมหรือไม่ (**μ=** 4.30 ; **σ**.=0.78) และนักศึกษาสามารถพิจารณาถึงเนื้อหาในรายวิชาว่าถูกต้องหรือไม่ (**μ=** 4.25 ; **σ**.=0.79) ตามลำดับ ทั้งนี้จากการทดสอบสถิติ t พบว่า t = 13.751 , ค่า P-value = 0.00 สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการประเมินค่า (PV) อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายข้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยและสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ปรากฏผลดังตารางที่ 4.14

มหาวิทยาลัยศรีปทุม SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation)

	AE	AR	AC	AP	PM	PU	PK	PA	PS	PV	TOA	TOP
AE	1.000	0.645**	0.738**	0.704**	0.715**	0.589**	0.623**	0.602**	0.625**	0.672**	0.883**	0.706**
AR		1.000	0.687**	0.568**	0.534**	0.514**	0.484**	0.412**	0.481**	0.547**	0.831**	0.548**
AC			1.000	0.730**	0.645**	0.619**	0.597**	0.593**	0.637**	0.638**	0.907**	0.689**
AP				1.000	0.687**	0.612**	0.620**	0.617**	0.584**	0.652**	0.863**	0.695**
PM					1.000	0.777**	0.774**	0.713**	0.766**	0.713**	0.740**	0.875**
PU						1.000	0.847**	0.839**	0.828**	0.694**	0.670**	0.921**
PK							1.000	0.828**	0.833**	0.759**	0.667**	0.930**
PA								1.000	0.793**	0.686**	0.639**	0.897**
PS									1.000	0.803**	0.668**	0.931**
PV										1.000	0.720**	0.860**
TOA											1.000	0.757**
TOP												1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (TOA) ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) ทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 (TOP) อยู่ในระดับปานกลางถึงสูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.548 ถึง 0.706 โดยคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุดคือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 (TOP) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.548 และคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุดคือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกด้านประสบการณ์ (AE) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 (TOP) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.706 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (TOA) ทั้ง 4 ตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 (TOP) ทั้ง 6 ตัว ประกอบด้วย ด้านความรู้ความจำ (PM) ด้านความเข้าใจ (PU) ด้านการนำไปใช้ (PK) ด้านการวิเคราะห์ (PA) ด้านการสังเคราะห์ (PS) ด้านการประเมินค่า (PV) พบว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.639 ถึง 0.740 โดยคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุดคือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (TOA) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการวิเคราะห์ (PA) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.639 และคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุดคือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (TOA) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความรู้ความจำ (PM) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.740 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบ Multicollinearity ซึ่งเป็นการตรวจสอบค่าดัชนีเงื่อนไข (condition index) สัดส่วนความแปรปรวน (variance proportion) ของตัวแปรในแต่ละมิติ พบว่า ค่าดัชนีเงื่อนไขทุกมิติ < 30 และตัวแปรทำนายทุกตัวแปรมีค่าสัดส่วนความแปรปรวน < 90% จึงแปลความหมายได้ว่าไม่มีปัญหา Multicollinearity ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.15 ผลการวินิจฉัยภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Collinearity Diagnosis)

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions (Constant)	AE	AR	AC	AP
1	1	4.971	1.000	.00	.00	.00	.00	.00
	2	.012	20.674	.90	.02	.00	.07	.05
	3	.008	24.945	.04	.01	.69	.00	.32
	4	.005	31.427	.00	.91	.10	.02	.34
	5	.005	33.009	.06	.06	.21	.91	.29

ดังนั้นผู้วิจัยจึงดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนต่อไป

4. ผลการศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าอิทธิพลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีต่อผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพราะวิธีการ ENTER ถือว่าตัวแปรอิสระทุกตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม จึงนำตัวแปรอิสระทุกตัวเขาระบบสมการพรอม ๆ กันในครั้งเดียว เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยและสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

4.1 ผลการศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกที่มีต่อผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 (TOP) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.16

มหาวิทยาลัยศรีปทุม SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.16 ค่าอิทธิพลและระดับการส่งผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ในภาพรวม (TOP)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาฯ	B	SE_b	β	t	p-value
ค่าคงที่ (a)	0.26	0.286	-	0.930	0.354
ด้านประสบการณ์ (AE)	0.349	0.095	0.320*	3.693	0.000
ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR)	0.023	0.080	0.021	0.281	0.779
ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC)	0.228	0.096	0.222*	2.379	0.019
ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP)	0.306	0.086	0.296*	3.572	0.000
R=0.772, R Square =0.596, Adjusted R Square =0.585, F= 53.498, Sig. = 0.000					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 สามารถอธิบายได้ดังนี้

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (TOA) ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ในภาพรวม (TOP) อยู่ในระดับสูง มีค่าเท่ากับ 0.772 (R = 0.772) หรือมีอำนาจในการทำนายได้ร้อยละ 59.60 (R^2 = 0.596) นั้นคือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก ทั้ง 4 ด้าน สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ในภาพรวม (TOP) ได้ร้อยละ 59.60 ส่วนอีกร้อยละ 40.40 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณาในครั้งนี้

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ค่า โดยด้านประสบการณ์ (AE) มีอิทธิพลต่อสูงสุด (β = 0.320) รองลงมาคือ ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) (β = 0.296) และด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) (β = 0.222) ตามลำดับ ส่วนด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) (β=0.130) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ในภาพรวม (TOP) ได้ดังนี้

Y_{TOP} = 0.320AE + 0.021AR + 0.222AC + 0.296AP

จากสมการพยากรณ์สามารถอธิบายความหมายของสมการได้ว่า หากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (TOA) ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) เปลี่ยนแปลงไป 0.349 หน่วย 0.023 หน่วย 0.228 หน่วย และ 0.306 หน่วย ตามลำดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ในภาพรวม (TOP) ก็สามารถเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย โดยที่ตัวแปรอื่นคงที่

4.2 ผลการศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกที่มีต่อผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความรู้ความจำ (PM) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 ค่าอิทธิพลและระดับการส่งผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความรู้ความจำ(PM)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาฯ	B	SE_b	***β***	t	p-value
ค่าคงที่ (a)	0.015	0.315	-	0.048	0.962
ด้านประสบการณ์ (AE)	0.475	0.104	0.403*	4.576	0.000
ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR)	0.030	0.088	0.026	0.344	0.731
ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC)	0.110	0.105	0.099	1.040	0.300
ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP)	0.353	0.094	0.316*	3.752	0.000
R=0.763, R Square =0.583, Adjusted R Square =0.571, F= 50.639, Sig. = 0.000					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 สามารถอธิบายได้ดังนี้

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (TOA) ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความรู้ความจำ(PM) อยู่ในระดับสูง มีค่าเท่ากับ 0.763 (R = 0.763) หรือมีอำนาจในการทำนายได้ร้อยละ 58.30 (R^2 = 0.583) นั้นคือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก ทั้ง 4 ด้าน สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรี

มหาวิทยาลัยศรีปทุม SRIPATUM UNIVERSITY

ปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความรู้ความจำ(PM) ได้ร้อยละ 58.30 ส่วนอีกร้อยละ 41.70 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณาในครั้งนี้

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ค่า โดยด้านประสบการณ์ (AE) มีอิทธิพลต่อสูงสุด (β = 0.403) รองลงมาคือ ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) (β = 0.316) ตามลำดับ ส่วนด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) (β=0.026) และด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) (β = 0.099) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความรู้ความจำ(PM) ได้ดังนี้

$$Y_{PM} = 0.403AE + 0.026AR + 0.099AC + 0.316AP$$

จากสมการพยากรณ์สามารถอธิบายความหมายของสมการได้ว่า หากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (TOA) ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) เปลี่ยนแปลงไป 0.475 หน่วย 0.030 หน่วย 0.110 หน่วย และ 0.353 หน่วย ตามลำดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความรู้ความจำ (PM) ก็สามารถเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย โดยที่ตัวแปรอื่นคงที่

4.3 ผลการศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกที่มีต่อผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความเข้าใจ (PU) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.18

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.18 ค่าอิทธิพลและระดับการส่งผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความเข้าใจ (PU)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาฯ	B	SE_b	β	t	p-value
ค่าคงที่ (a)	0.291	0.373	-	0.781	0.436
ด้านประสบการณ์ (AE)	0.201	0.123	0.164	1.630	0.105
ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR)	0.108	0.105	0.091	1.032	0.304
ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC)	0.272	0.125	0.236*	2.183	0.031
ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP)	0.317	0.112	0.273*	2.838	0.005
R=0.676, R Square =0.456, Adjusted R Square =0.441, F= 30.423, Sig. = 0.000					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 สามารถอธิบายได้ดังนี้

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (TOA) ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความเข้าใจ (PU) อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 0.676 (R = 0.676) หรือมีอำนาจในการทำนายได้ร้อยละ 45.60 (R^2 = 0.456) นั้นคือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก ทั้ง 4 ด้าน สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความเข้าใจ (PU) ได้ร้อยละ 45.60 ส่วนอีกร้อยละ 54.40 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณาในครั้งนี้

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ค่า โดยด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) มีอิทธิพลสูงสุด (β = 0.273) รองลงมาคือ ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) (β = 0.236) ตามลำดับ ส่วนด้านประสบการณ์ (AE) (β=0.164) และด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) (β = 0.091) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความเข้าใจ (PU) ได้ดังนี้

$$Y_{PU} = 0.164AE + 0.091AR + 0.236AC + 0.273AP$$

จากสมการพยากรณ์สามารถอธิบายความหมายของสมการได้ว่า หากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (TOA) ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะท้อนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) เปลี่ยนแปลงไป 0.201 หน่วย 0.108 หน่วย 0.272 หน่วย และ 0.317 หน่วย ตามลำดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความเข้าใจ (PU) ก็สามารถเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย โดยที่ตัวแปรอื่นคงที่

4.4 ผลการศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกที่มีต่อผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการนำไปใช้ (PK) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ค่าอิทธิพลและระดับการส่งผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการนำไปใช้ (PK)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาฯ	B	SE_b	***β***	t	p-value
ค่าคงที่ (a)	0.480	0.353	-	1.360	0.176
ด้านประสบการณ์ (AE)	0.336	0.117	0.287*	2.886	0.004
ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR)	0.031	0.099	0.027	0.308	0.758
ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC)	0.171	0.118	0.156	1.449	0.149
ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP)	0.319	0.106	0.288*	3.002	0.003
R=0.681, R Square =0.464, Adjusted R Square =0.449, F= 31.413, Sig. = 0.000					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 สามารถอธิบายได้ดังนี้

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (TOA) ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการนำไปใช้ (PK) อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 0.681 (R = 0.681) หรือมีอำนาจในการทำนายได้ร้อยละ 46.40 (R^2 = 0.464) นั้นคือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก ทั้ง 4 ด้าน สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีปทุม SRIPATUM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการนำไปใช้ (PK) ได้ร้อยละ 46.40 ส่วนอีกร้อยละ 53.60 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณาในครั้งนี้

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ค่า โดยด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) มีอิทธิพลสูงสุด (β = 0.288) รองลงมาคือ ด้านประสบการณ์ (AE) (β = 0.287) ตามลำดับ ส่วนด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) (β=0.156) และด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) (β = 0.027) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการนำไปใช้ (PK) ได้ดังนี้

$$Y_{PK} = 0.287AE + 0.027AR + 0.156AC + 0.288AP$$

จากสมการพยากรณ์สามารถอธิบายความหมายของสมการได้ว่า หากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (TOA) ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) เปลี่ยนแปลงไป 0.336 หน่วย 0.031 หน่วย 0.171 หน่วย และ 0.319 หน่วย ตามลำดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการนำไปใช้ (PK) ก็สามารถเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย โดยที่ตัวแปรอื่นคงที่

4.5 ผลการศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกที่มีต่อผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการวิเคราะห์ (PA) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 ค่าอิทธิพลและระดับการส่งผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการวิเคราะห์ (PA)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาฯ	B	SE_b	β	t	p-value
ค่าคงที่ (a)	0.664	0.359	-	1.850	0.066
ด้านประสบการณ์ (AE)	0.329	0.118	0.280*	2.777	0.006
ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR)	-0.118	0.101	-0.103	-1.173	0.243
ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC)	0.256	0.120	0.231*	2.132	0.035
ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP)	0.346	0.107	0.310*	3.221	0.002
R=0.674, R Square =0.454, Adjusted R Square =0.439, F= 30.180, Sig. = 0.000					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 สามารถอธิบายได้ดังนี้

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (TOA) ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการวิเคราะห์ (PA) อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 0.674 (R = 0.674) หรือมีอำนาจในการทำนายได้ร้อยละ 45.40 (R^2 = 0.454) นั้นคือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก ทั้ง 4 ด้าน สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการวิเคราะห์ (PA) ได้ร้อยละ 45.40 ส่วนอีกร้อยละ 54.60 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณาในครั้งนี้

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ค่า โดยด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) มีอิทธิพลสูงสุด (β = 0.310) รองลงมาคือ ด้านประสบการณ์ (AE) (β = 0.280) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) (β=0.231) ตามลำดับ ส่วนด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) (β = 0.103) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการวิเคราะห์ (PA) ได้ดังนี้

$$Y_{PA} = 0.280AE - 0.103AR + 0.231AC + 0.310AP$$

จากสมการพยากรณ์สามารถอธิบายความหมายของสมการได้ว่า หากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (TOA) ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) เปลี่ยนแปลงไป 0.329 หน่วย 0.118 หน่วย 0.256 หน่วย และ 0.346 หน่วย ตามลำดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการวิเคราะห์ (PA) ก็สามารถเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย โดยที่ตัวแปรอื่นคงที่

4.6 ผลการศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกที่มีต่อผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการสังเคราะห์ (PS) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 ค่าอิทธิพลและระดับการส่งผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการสังเคราะห์ (PS)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาฯ	B	SE_b	***β***	t	p-value
ค่าคงที่ (a)	0.014	0.397	-	0.034	0.973
ด้านประสบการณ์ (AE)	0.381	0.131	0.289*	2.911	0.004
ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR)	-0.017	0.111	-0.013	-0.153	0.879
ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC)	0.397	0.133	0.320*	2.989	0.003
ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP)	0.192	0.119	0.154	1.618	0.108
R=0.684, R Square =0.468, Adjusted R Square =0.454, F= 31.913, Sig. = 0.000					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.21 สามารถอธิบายได้ดังนี้

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (TOA) ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการสังเคราะห์ (PS) อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 0.684 (R = 0.684) หรือมีอำนาจในการทำนายได้ร้อยละ 46.80 (R^2 = 0.468) นั้นคือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก ทั้ง 4 ด้าน สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการสังเคราะห์ (PS) ได้ร้อยละ 46.80 ส่วนอีกร้อยละ 53.20 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณาในครั้งนี้

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ค่า โดยด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) มีอิทธิพลสูงสุด (β = 0.320) รองลงมาคือ ด้านประสบการณ์ (AE) (β=0.231) ตามลำดับ ส่วนด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) (β = 0.013) และด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) (β = 0.154) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการสังเคราะห์ (PS) ได้ดังนี้

$$Y_{PS} = 0.289AE - 0.013AR + 0.320AC + 0.154AP$$

จากสมการพยากรณ์สามารถอธิบายความหมายของสมการได้ว่า หากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (TOA) ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) เปลี่ยนแปลงไป 0.381 หน่วย 0.017 หน่วย 0.397 หน่วย และ 0.192 หน่วย ตามลำดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการสังเคราะห์ (PS) ก็สามารถเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย โดยที่ตัวแปรอื่นคงที่

4.7 ผลการศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกที่มีต่อผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการประเมินค่า (PV) ปรากฏผลดังดังตารางที่ 4.22

ดังตารางที่ 4.22 ค่าอิทธิพลและระดับการส่งผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการประเมินค่า (PV)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาฯ	B	SE_b	β	t	p-value
ค่าคงที่ (a)	0.135	0.335	-	0.402	0.688
ด้านประสบการณ์ (AE)	0.371	0.110	0.314*	3.362	0.001
ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR)	0.102	0.094	0.088	1.082	0.281
ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC)	0.162	0.112	0.145	1.443	0.151
ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP)	0.309	0.100	0.275*	3.085	0.002
R=0.729, R Square =0.531, Adjusted R Square =0.518, F= 41.084, Sig. = 0.000					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากดังตารางที่ 4.22 สามารถอธิบายได้ดังนี้

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (TOA) ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการประเมินค่า (PV) อยู่ในระดับสูง มีค่าเท่ากับ 0.729 (R = 0.729) หรือมีอำนาจในการทำนายได้ร้อยละ 53.10 (R^2 = 0.531) นั้นคือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก ทั้ง 4 ด้าน สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการประเมินค่า (PV) ได้ร้อยละ 53.10 ส่วนอีกร้อยละ 46.90 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณาในครั้งนี้

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ค่า โดยด้านประสบการณ์ (AE) มีอิทธิพลสูงสุด (β = 0.314) รองลงมาคือ ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) (β=0.275) ตามลำดับ ส่วนด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) (β = 0.088) และด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) (β = 0.145) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการประเมินค่า (PV) ได้ดังนี้

$$Y_{PV} = 0.314AE + 0.088AR + 0.145AC + 0.275AP$$

จากสมการพยากรณ์สามารถอธิบายความหมายของสมการได้ว่า หากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (TOA) ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด (AP) เปลี่ยนแปลงไป 0.371 หน่วย 0.102 หน่วย 0.162 หน่วย และ 0.309 หน่วย ตามลำดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการประเมินค่า (PV) ก็สามารถเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย โดยที่ตัวแปรอื่นคงที่

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 5
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม” มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม และ (3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ลงทะเบียนในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล ภาคการศึกษาที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 150 คน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

5.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

(1) เพศ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 มหาวิทยาลัยศรีปทุม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 และเป็นเพศหญิง จำนวน 66 คน คิดเป็น ร้อยละ 44.00 ตามลำดับ

(2) อายุ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 21-23 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 18-20 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 16.60 ช่วงอายุ 24-26 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.70 และช่วงอายุ 27 ปีขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป้นร้อยละ 2.70 ตามลำดับ

(3) ระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ส่วนใหญ่ศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 81.30 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.30 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 ส่วนชั้นปีที่ 1 ไม่มีนักศึกษาตามลำดับ

(4) สาขาวิชา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ส่วนใหญ่ศึกษารในสาขาวิชา การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 รองลงมาคือ สาขาวิชาดิจิทัลอาร์ตส์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 สาขาวิชาเทคโนโลยี

สารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30 สาขาวิชาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30 สาขาวิชาการออกแบบสื่อสารออนไลน์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.30 ภาพยนต์และสื่อดิจิทัล จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70 สาขาวิชคอมพิวเตอร์แอนิเมชันและวิชวลแอฟเฟกซ์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 สาขาวิชาการออกแบบกราฟฟิก จำนวน 8คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 สาขาวิชาสหวิทยาการเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและไมซ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 และสาขาวิชาการตลาดดิจิทัล, การจัดการ, ธุรกิจระหว่างประเทศ, การจัดการธุรกิจดิจิทัล ทั้ง 4 สาขาวิชา มีสาขาวิชาละ 1 คน แต่ละสาขาวิชาคิดเป็นร้อยละ 0.70 ตามลำดับ

5.2 สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์และการทดสอบสมมติฐานการวจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม” สามารถอธิบายตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด ด้านประสบการณ์และด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด ตามลำดับ และผลการศึกษาด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 6 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการประเมินค่า รองลงมาคือ ด้านความรู้ความจำ ด้านการนำไปใช้ ด้านความเข้าใจ ด้านการวิเคราะห์ และด้านการสังเคราะห์ ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 1 : รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับมาก จึงยอมรับสมมติฐาน

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด ด้านการปฏิบัติหรือประยุกตแนวคิด ทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก ทั้ง 4 ตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ทั้ง 6 ตัว ประกอบด้วย ด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ ด้านการประเมินค่า พบว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.639 ถึง 0.740 โดยคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุดคือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการวิเคราะห์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.639 และคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุดคือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความรู้ความจำ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.740 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยศรีปทุม SRIPATUM UNIVERSITY

สมมติฐานที่ 2 : รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการทดสอบพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก จึงยอมรับสมมติฐาน

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 3 : รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการทดสอบพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับมาก จึงยอมรับสมมติฐาน

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

จากผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม สามารถอธิบายได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมล โพธิเย็น (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง Active Learning : การจัดการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า จากโจทย์ปัญหาทางการศึกษาที่ท้าทายอันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อตอบสนองต่อการก้าวหน้าสู่ศตวรรษที่ 21 ในปัจจุบันจำเป็นที่จะต้องพัฒนาให้เยาวชนของประเทศเติบโตขึ้นมาด้วยการเป็นคนที่ทั้งเก่ง ดี และมีความสุข สามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็นได้อย่างแท้จริง และสามารถคิดเป็นรูปธรรมที่สามารถมองเห็นและจับต้องได้ และจะต้องสร้างให้เยาวชนไทยสามารถยืนอยู่บนโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้อย่างมีความสุขและปลอดภัย สามารถเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน ตลอดจนเป็นพลเมืองโลกที่มีคุณภาพ ดังนั้น วิธีในการจัดการเรียนรู้จึงจำเป็นจะต้องตอบโจทย์ในการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ และ Active Learning น่าจะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถตอบโจทย์แห่งการก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 โลกแห่งการเปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรยุทธ พลายเล็ก (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning เพื่อเสริมสร้างทักษะและ กระบวนการและจิตคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า (1) รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning เพื่อเสริมสร้างทักษะและกระบวนการและจิตคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (5C Model) มี 5 องค์ประกอบ ซึ่งได้แก่ 1) หลักการ นักเรียนใช้ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์สร้างองค์ความรู้และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม ได้รับความช่วยเหลือ แนะนำ ให้กำลังใจ ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มี

ทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียน เห็นความสัมพันธ์และสามารถนำความรู้ทางคณิตศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน 2) วัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์และจิตคณิตศาสตร์ 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอนมี 5 ขั้นตอนคือ (1) ขั้นท้าทาย (Challenge: C) (2) ขั้นออกแบบร่วมกัน (Co-Creation: C) (3) ขั้นร่วมคิดร่วมทำ ร่วมโค้ช (Co-working And Coach: C) (4) ขั้นตรวจสอบมโนทัศน์(Conceptualization: C) (5) ขั้นเสริมคุณลักษณะและความสามารถ (Characterization: C) 4) การวัดและประเมินผลจากสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยประเมินผลจากพัฒนาการใน 2 ด้านประกอบด้วย ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์และจิตคณิตศาสตร์ 5) ปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านครู (1) มีความคิดรวบยอด (concept) ที่ถูกต้องชัดเจน (2) มีความเข้าใจในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ ด้านนักเรียน นักเรียนจะต้องมีวินัยในตนเอง ค่าประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนเท่ากับ 81.44/80.80 2. หลังจากนักเรียนเรียนตามรูปแบบการเรียนการสอน (5C Model) นักเรียนมีพัฒนาการ ความสามารถด้านทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์สูงขึ้น และมีพัฒนาการด้านจิตคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียนและนักเรียนมีความเห็นต่อการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด 3. ผลการขยายผลรูปแบบการเรียนการสอน (5C Model) พบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะและกระบวนการและจิตคณิตศาสตร์สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิพร ชุลีธรรม ณัฐวุฒิช่วยเอื้อ และดวงตา อินทรนาค (2563) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอนระหว่างการใช้การเรียนการสอนแบบ Active Learning โดยใช้นวัตกรรมการสอน Google Classroom กับการเรียนการสอนแบบปกติ (Passive Learning) กรณีศึกษา การจัดการเรียนการสอนรายวิชาประวัติศาสตร์ไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการจัดการเรียนการสอนระหว่างการใช้การเรียนการสอนแบบ Active Learning โดยใช้นวัตกรรมการสอน Google Classroomกับการเรียนการสอนแบบปกติ(Passive Learning) นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.25 คะแนน ซึ่งสูงกว่า กลุ่มควบคุมที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.31 คะแนน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฟาตีฮะห์อุตส่าห์ราชการ (2558) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning เพื่อพัฒนาแนวคิดเชิงวิทยาศาสตร์เรื่อง คลื่นไหวสะเทือน ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพชุดการสอนเรื่องคลื่นไหวสะเทือน โดยรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ชุดที่ 1 เรื่องคลื่นกลและชนิดของคลื่น มีประสิทธิภาพ เท่ากบั 75/76 ชุดที่ 2 เรื่องคลื่นกบัโครงสร้างของโลก มีประสิทธิภาพ เท่ากบั 76/77 ซึ่งสูงกว่า ร้อยละ75/75 ตามวตัถุประสงคท์ี่ตั้งไว้และจากการวิเคราะห์คะแนนจากแบบทดสอบพบวฏ นักเรียนที่ไดฏ้รับการสอนดว้ยชุดการสอนเรื่องคลื่นไหวสะเทือน โดยรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก มีผลสัมฤทธฏ์สูงกว่า นักเรียนที่ไดฏ้รับการสอนแบบปกติอยฏ งมีนยัสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรา แซ่ลิ่ว (2560) ที่ได้

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (ACTIVE LEARNING) ในรายวิชาการพัฒนาทักษะการคิดสำหรับเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาในรายวิชาการพัฒนาทักษะการคิดสำหรับเด็กปฐมวัย นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ A จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 28.33 ในระดับ B+ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 35 ในระดับ B จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 ในระดับ C+ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และอยู่ในระดับ C จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 2) การประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก Active Learning ทักษะที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ทักษะการเห็นอกเห็นใจ และการเป็นพลเมืองดี (Compassion) ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือทักษะการคิดสร้างสรรค์ (Creative Skills) และทักษะที่มีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning มีค่าเฉลี่ยที่ต่างกันมากที่สุด คือทักษะด้าน สื่อ เทคโนโลยีและสารสนเทศ (ICT Literacy skills) 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) รูปแบบที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด คือ รูปแบบการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning) และการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก Active learning ที่นักศึกษามีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ รูปแบบการเรียนรู้โดยการสืบค้น (Inquiry-Based Learning) และประเด็นที่นักศึกษาแสดงข้อคิดเห็นมากที่สุด คือ นักศึกษาได้จัดทำโครงการบริการวิชาการในสถานศึกษาและชุมชน การจัดประสบการณ์ในสถานศึกษาเป็นการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดี เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงส่งเสริมความกล้าแสดงออกและ ได้แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างแท้จริงมีการเรียนรู้นอกห้องเรียนในสถานศึกษา และชุมชนเป็นการสร้างประสบการณ์ที่มีคุณค่าต่อการเรียนรู้และการนำไปใช้ในวิชาชีพครูได้จริง และการจัดทำโครงการบริการวิชาการในสถานศึกษาและชุมชนเป็นกิจกรรมที่ดี ฝึกกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ เป็นขั้นตอน มีการวางแผน การทำงานเป็นทีมที่เข้มแข็งและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

5.4 ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเพื่อให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือในการนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) และการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และใช้เป็นแนวทางในการดูแลรักษานักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ได้ ตลอดจนผู้บริหารและอาจารย์สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ ไปใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ได้

2) ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1) ควรศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ให้กับนักศึกษา

2.2) ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่ช่วยพัฒนาให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้

2.3) ควรศึกษาทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อให้ได้ผลสัมฤทธ์ทางการเรียนที่ชัดเจนขึ้น

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. 2552. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2548. **การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ: คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้แผนกวิจัยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

กมล โพธิเย็น. 2563. “Active Learning: การจัดการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21”. ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

กันต์กนิษฐ์ พลพิพัฒน์. 2560. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนโดยใช้กลวิธี STAR.”ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

จิรายุทธิ์ ออนศรี. 2561. **ACTIVE LEARNING สูการเรียนรูในศตวรรษที่ 21**.ออนไลน์. สืบคนจาก http://www.nwm.ac.th/nwm/wp-content/uploads/2018/03/ACTIVE-LEARNING. เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2565.

จันทรา แซ่ลิ่ว.2560. “การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (ACTIVE LEARNING) ในรายวิชาการพัฒนาทักษะการคิดสำหรับเด็กปฐมวัย”.คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม.

คงฤทธิ์ นันทบุตร. 2554. “ การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาและความสามารถการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซินดิเคท.”ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ดุษฎี โยเหลา และ คณะ. 2557. “การศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ PBL ที่ได้จากโครงการสร้างชุดความรู้เพื่อสร้างเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของเด็กและเยาวชน: จากประสบการณ์ความสำเร็จของโรงเรียนไทย.”กรุงเทพมหานคร : หจก. ทิพยวิสุทธิ์.

เติมศักดิ์ สุขวิบูลย์. 2552.ข้อ**คำนึงในการสร้างเครื่องมือประเภทมาตรประมาณค่า (Rating Scale) เพื่องานวิจัย**.ออนไลน์, สืบค้นจากhttp://www.ms.src.ku.ac.th.เมื่อ 24 กรกฎาคม 2563.

ธวัชชัย ศุภดิษฐ์. 2554. “ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในระดับปริญญาโทของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ปีการศึกษา 2554.” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ธารินี ทองลิ่ม. 2558. “ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านการพัฒนาที่สัมพันธ์กับการพัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มภาคตะวันออก.” วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นารีรัตน์ เรืองจันทร์. 2551. “การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านบุ่งคล้าวิทยา.” วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปกภณ จันทศาสตร์. 2557. “ปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคล ปัจจัยด้านลักษณะงาน และแรงจูงใจที่มีผลต่อความผูกพันกับองค์กรของพนักงานเอกชนระดับปฏิบัติการ ในเขตลาดพร้าว-จตุจักร.” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ฟาตีฮะห์ อุตส่าห์ราชการ. 2558. “รูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning เพื่อพัฒนาแนวคิดเชิงวิทยาศาสตร์เรื่อง คลื่นไหวสะเทือน”.วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์ศึกษา คณะวทิยาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา.

ยุทธ์ กัลยวรรณ์. 2554. พื้นฐานการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ลียานา ประทีปวัฒนพันธ์. 2558. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น ของนักเรียนห้องเรียน สสวท.ชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับการเรียนแบบ STAD.” วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ลักษณสุภา บัวบางพลู. 2554. “ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้รายวิชาการประมวลผลการวิจัยทางธุรกิจด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดการเรียนการสอน.” งานวิจัยในชั้นเรียน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

วิวัฒน์ แสงเพ็ชร. 2558. “ปัจจัยส่วนบุคคล แรงจูงใจในการทำงาน และสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของ พนักงานธุรกิจโรงแรมระดับ 5 ดาว โรงแรมแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” สาระนิพน์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

วีรยุทธ พลายเล็ก. 2563. “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning เพื่อเสริมสร้างทักษะและกระบวนการและจิตคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา”. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน(กลุ่มหลักสูตรและการนิเทศ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต.ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สิทธิพร ชุลีธรรม ณัฐวุฒิช่วยเอื้อ และดวงตา อินทรนาค. 2563. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอนระหว่างการใช้การเรียนการสอนแบบ Active Learning โดยใช้นวัตกรรมการสอน Google Classroom กับการเรียนการสอนแบบปกติ (Passive Learning) กรณีศึกษา การจัดการเรียนการสอนรายวิชาประวัติศาสตร์ไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.**วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ** 2 (1) : 206-220.

สายไหม โพธิ์ศิริ. 2552. “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เจตคติต่อคณิตศาสตร์และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุคนธ์ สินธพานนท์. 2560.**ครูยุคใหม่กับการจัดการเรียนรู้สู่การศึกษา 4.0** กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพริ้นติ้ง.

สุมิตตา พูลสุขเสริม. 2559. “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปี ที่3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ ในพระอุปถัมภ์.” บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการ) วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์ฯ.

สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2561. **แนวทางการนิเทศเพื่อพัฒนาและสงเสริมการจัดการเรียนรูเชิงลึก (Active Learning)**. ออนไลน์.สืบคนจาก https://academic.obec.go.th/images/Document/1503180137_d_1.pdf . เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2565.

สมบูรณ์ ตันยะ. 2545. **การประเมินทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

อนงค สระบัว. 2560. **แผนการจัดการเรียนรูแบบ Active Learning**. ออนไลน์. สืบค้นจาก http://graduate.mcru.ac.th/V2/Document/PDF/2.5-2-8.pdf เมื่อ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2565.

ภาษาอังกฤษ

Ahmet Haktan. 2019. “The Relationship between Academic Motivation and Academic Achievement of the Students.” **Asian Journal of Education and Training 5, 2**: 309-315.

Arbabisarjou Azizolla. 2016. “The relationship between academic achievement motivation and acsdemic performance among medical student.”

IJPT8, 2: 12272-12280.

Baker, D. A., & Crompton, J. L. (2000). Quality satisfaction and behavioral intentions. **Annals of Tourism Research** 23(7), 785-804.

Bloom. 1958. **Toxonomy of educational objectives handbook 1: Cognitive**. New York: David Mckay.

Connolly, C., & Hall, T. (2021). Designing for emergency remote blended and online education: a response to Bennett et al.(2017). **Educational Technology Research and Development**, 69(1), 281-284.

DeFleur, M. L., & Ball-Rokeach, S. J. 1996. **Theories of mass communication**. London: Longman.

Gold, J., & Pedler, M. (2021). Bridging research to practice via action learning**. Action Learning: Research and Practice** 19(1), 1-16.

Ivana Cimermanová. 2018. "The Effect of Learning Styles on Academic Achievement in Different Forms of Teaching." **International Journal of Instruction** 11, 3: 219-232.

Li, N., Wang, Q., Liu, J., & Marsick, V. J. (2021). Improving interdisciplinary online course design through action learning: a chinese case study. **Action Learning: Research and Practice 19(1),** 1-16.

Paquet, M., Sabourin, N., Lafranchise, N., Cheshire, R., & Pelbois, J. (2022). Codevelopment Action Learning during the pandemic–findings from two online co-learning and co-creation events: Twenty Codevelopment Action Learning sessions were held simultaneously for 148 participants from nine French-speaking countries. **Action Learning: Research and Practice** 19(1), 1-14.

Phillip J. Moore. 2019. "Academic achievement**." Educational Psychology 39, 8**: 981–983.

มหาวิทยาลัยบูรพา
BURAPHA UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อผลสัฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

<u>คำชี้แจง</u> โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน (√) และเติมข้อความลงในที่จัดไว้ให้

1. เพศ
   1. ( ) ชาย
   2. ( ) หญิง

2. อายุ
   1. ( ) 18 – 20 ปี
   2. ( ) 21 - 23 ปี
   3. ( ) 24 -26 ปี
   4. ( ) 27 ปีขึ้นไป

3. ระดับชั้นปี
   1. ( ) ชั้นปีที่ 1
   2. ( ) ชั้นปีที่ 2
   3. ( ) ชั้นปีที่ 3
   4. ( ) ชั้นปีที่ 4

4. สาขาวิชา
   1. ( ) การบริหารและการจัดการสมัยใหม่
   2. ( ) การตลาดดิจิทัล
   3. ( ) การจัดการ
   4. ( ) ธุรกิจระหว่างประเทศ
   5. ( ) การจัดการธุรกิจดิจิทัล
   6. ( ) สาขาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
   7. ( ) สหวิทยาการเทคโนโลยีและนวัตกรรม
   8. ( ) คอมพิวเตอร์แอนิเมชันและวิชวลแอฟเฟกซ์
   9. ( ) ดิจิทัลอาร์ตส์
   10. ( ) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
   11. ( ) ภาพยนต์และสื่อดิจิทัล

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

12. ( ) การออกแบบสื่อสารออนไลน์
13. ( ) การออกแบบกราฟฟิก
14. ( ) การจัดการการท่องเที่ยวและไมซ์

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)

คำถามต่อไปนี้เกี่ยวกับ “**ปัจจัยด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)**” โปรดระบุระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง โดยกำหนดให้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ปัจจัยด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)	**ระดับความคิดเห็น**				
	5	4	3	2	1
ด้านประสบการณ์					
1.ท่านคิดว่า เนื้อหาในรายวิชา มีความใหม่และทันสมัย					
2. ท่านคิดว่าผู้สอนมีวิธีการสอนที่ช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่อยู่เสมอ					
3. นักศึกษาสามารถนำความรู้เดิมจากการเรียนมาพัฒนาเป็นองค์ความรู้ใหม่ได้					
4.เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)					
ด้านการสะทอนความคิดและอภิปราย					
5. อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนรูชวยให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงออกเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอยู่เสมอ					
6. อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนรูชวยให้นักศึกษาได้เรียนรูซึ่งกันและกันอยางลึกซึ้ง					

มหาวิทยาลัยศรีปทุม SRIPATUM UNIVERSITY

ปัจจัยด้านปัจจัยด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านเขาใจและเกิดความคิดรวบยอด					
7. นักศึกษามีความเขาใจจากเนื้อหาและวิธีการเรียนการสอนและสามารถนำไปสูการเกิดความคิดรวบยอดได้					
8. อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนรูโดยชวยเติมแตงใหความรู้เดิมของนักศึกษาให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น					
9. อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้นำทางความคิดและนักศึกษาเปนผูสานตอความคิดนั้นจนความคิดนั้นสมบูรณเปนความคิดรวบยอด					
ด้านการปฏิบัติ หรือ ประยุกตแนวคิด					
10. นักศึกษาสามารถนำความรู้จากการเรียนรูที่เกิดขึ้นใหมไปประยุกตใชในลักษณะ หรือสถานการณตางๆ จนเกิดเปนแนวทางปฏิบัติของนักศึกษาเองได้					
11. นักศึกษาคิดว่า ความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนในชั้นเรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้จริง					

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำถามต่อไปนี้เกี่ยวกับ “**ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**” โปรดระบุระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง โดยกำหนดให้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านความรู้ความจำ					
12.นักศึกษาสามารถจดจำเนื้อหาการสอนในรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)ได้เป็นอย่างดี					
13. นักศึกษาได้รับความรู้จากการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ในรายวิชา					
14. นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้					
ด้านความเข้าใจ					
15 นักศึกษามีความเข้าใจเนื้อหาจากการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)ในรายวิชาเป็นอย่างดี					
16. นักศึกษาสามารถจับใจความสำคัญจากการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)					
17. นักศึกษาสามารถแปลความหมายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่อยู่ในเนื้อหารายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning)ได้					
ด้านการนำไปใช้					

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

18.นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ในรายวิชาไปแก้ปัญหาใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นได้					

ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการวิเคราะห์					
19. นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนแก้ปัญหาได้					
20. นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ไปใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ได้					
21.นักศึกษาสามารถแยกแยะเรื่องราวหัวข้อต่างๆ ในเนื้อหารายวิชาได้					
22. นักศึกษาสามารถจำแนกถึงลำดับความสำคัญของแต่ละหัวข้อในเนื้อหารายวิชาได้					
23. นักศึกษาสามารถอธิบายได้ว่าแต่ละหัวข้อในเนื้อหารายวิชามีความสัมพันธ์กันอย่างไร					
ด้านการสังเคราะห์					
24. นักศึกษาสามารถอธิบายความเชื่อมโยงของแต่ละหัวข้อในเนื้อหารายวิชาได้เป็นอย่างดี					
25.นักศึกษาสามารถอธิบายเนื้อหาในรายวิชาโดยนำเนื้อหาแต่ละข้อมาประยุกต์ใช้จนได้แนวความคิดใหม่ที่ดีกว่าเดิมได้					
ด้านการประเมินค่า					
26. นักศึกษาสามารถตัดสินได้ว่าเนื้อหารายวิชาแต่ละหัวข้อเหมาะสมหรือไม่					
27. นักศึกษาสามารถพิจารณาถึงเนื้อหาในรายวิชาว่าถูกต้องหรือไม่					
28. นักศึกษาสามารถพิจารณาถึงเหตุการณ์จากกรณีศึกษาในเนื้อหารายวิชาและสามารถแก้ไขปัญหาจากกรณีศึกษาได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์					

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

.....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวกิ่งแก้ว พรอภิรักษสกุล
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 15 ธันวาคม 2513
สถานที่เกิด	จังหวัดลพบุรี
สถานที่อยู่ในปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 222/68 หมู่บ้านลลิล ถนนสุขาภิบาล5ซอย63 แขวงออเงิน เขตสายไหม กทม 10220
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการตลาดดิจิทัล
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตบางเขน
ประวัติการศึกษา	บธ.ม. (การตลาด) 2539 มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประเทศไทย บธ.บ. (การตลาด) 2536 มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประเทศไทย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY